

அழுக்காறு பொல்லா நெருப்பு—தவம்
ஆசார மருள்வித் ததிலவை விருப்பு
வழுக்கா தினியசொற் சொல்லு—நல்ல
வாய்மை கடைப்பிடி மருவுஙல் லெண்ணம். 7

உயிரினு மொழுக்கத்தை வேண்டு—உயிர்
ஒடு மிடமெல்லா முடன்வரு மாண்டு
அயர்வின்றி மானத்தைக் காக்க—உடல்
அழியினும் புகழ்நிற்கு மரியஙல் லெண்ணம். 8

காலையும் மாலையும் ஓது—சிவன்
கதிதருஞ் சேவடி கழிந்திடும் தீது
ஆலயம் சூழ்நிழல் தைந்தும்—தினம்
அறைந்திடு சிறந்திடு மரியஙல் லெண்ணம். 9

சிவசிவ சிவவென்று பேசு—நீறு
திருவருட் பேறேன வேதினம் பூசு
அவமறு மடியரைப் பேணு—உயிர்க்
கன்னங் கொடுசிவ னருஞுஙல் லெண்ணம். 10

தங்கப்பாட்டு

கண்டவரும் விண்டதில்லை விண்டவரும் கண்டதில்லை—
தங்கம்
வேறுபொரு ஸில்லையெடி. 1

பண்டயனும் மாலும்தேடி பகர்வதற்கு நின்றுரடி—
தங்கம்
என்றுமே உள்ள தெடி. 2

பட்டதுபட்ட டேற்றுமென்று பட்டினத்தார் சொன்ன
ரடி—தங்கம்
இருந்தபடி இருக்கு தெடி. 3

பொறியஞ்சும் வென்றவர்தம் பூஷணமாய் உள்ள
தெடி—தங்கம்
நெறியாய் இருந்ததெடி. 4

சித்தத்திலே தித்திக்கும் தேனை யுண்டிட—தங்கம்
தீராநோய் தீருமடி.

5

அட்டாங்க யோகத்திற்கும் அப்பாலே யுள்ளதடி—தங்கம்
ஆரறிவா ரென்றூரடி.

6

கட்டுப்படாமனத்தைக் கட்டிவிட்டால் பூமியிலே—தங்கம்
தட்டுப்பா டில்லையெடி.

7

வலமிடமா யோடுகின்ற வாசியின் நிலையறிந்தால்—தங்கம்
வாழ்வுனக் குண்டாமெடி.

8

தச்சன்கட்டா வீட்டிலே தாவுபரி கட்டிவிட்டால்—தங்கம்
அச்சமினி யில்லையெடி.

9

பிறப்பிறப் பில்லாத் பெருமான் திருவடியை—தங்கம்
மறக்க முடியுமோடி.

10

ஐந்தெழுத்தை நெஞ்சகத்தில் துஞ்சாமல் சொலு
மவர்—தங்கம்
துரியத்தில் வாழ்வாரெடி.

11

இன்சொல் விளைவுயை ஈதலே வித்தானல்—தங்கம்
இன்பம் பெருகுமெடி.

12

துட்டச்சம ணர்கள்தம் துடுக்கை அடக்கினவன்—தங்கம்
மட்டில்லாத் தெய்வமெடி.

13

நன்மையும் தீமையும் நாமல்ல வென்றுகண்டால்—தங்கம்
ம்யக்க மொழியுமெடி.

14

சுருதியோடாகமங்கள் சொல்லமுடி யாதபொருள்—தங்கம்
கருத்தி விருத்திடெடி.

15

விருத்தனுய்ப் பாலங்கி வேடிக்கை செய்தவனை—தங்கம்
வேண்டிப் பணிந்திடெடி.

16

வேறு

அகம்பிர மாஸ்மின்னும் அரியதிரு மந்திரத்தை
அகத்திலே நீ செபித்து—சின்னத் தங்கம்
ஆறுதலாய் இருந்திடடி. 1

அத்துவி தப்பொருளை அறிவுக்கறி வானதொன்றை
சித்தத்தி லேநிவைத்து—சின்னத்தங்கம்
சிந்தை தெளிந்திடடி. 2

ஆன்மாவுக் கயலில்லை அப்படி யுள்ளதடி
வீண்வாதம் விட்டிடடி—சின்னத்தங்கம்
வேண்டிப் பணிந்திடடி. 3

25—2—57

நாதாந்த முடிவில் நடனம் புரிவது

கண்ணுலே காணைத்து கண் ணுக்குக் கண்ணையுள்ளது
காதாலே கேட்கொணைத்து காதுக்குக் காதயுள்ளது
கையாலே எடுக்கொணைத்து கைக்குக் கையாயிருப்பது
காலாலே நடக்கொணைத்து காலுக்குக் காலாயுள்ளது
வாயாலே பேசோணைத்து வாய்க்கு வாயாயிருப்பது
மனசாலே என்னைத்து மனத்துள் மனதாயிருப்பது
மூக்காலே முகரொணைத்து மூக்குக்கு மூக்காயிருப்பது
முன்னெடு பின்னில்லா முதலது மூப்புப்பினி

இல்லாவடிவது

தாயுங் தந்தையுமான உருவது தானே தானைய்த்
தனைத்து நிற்பது

ஓன்றிரண் டென ஓதவொண்ணைத்து ஓவியராலும்
எழுத வொண்ணைத்து

நன்று தீதிற்கு நடுவாய் நிற்பது ஞானியர் நெஞ்சில்
என்றும் உள்ளது

வேதாந்த சித்தாந்த வேறொணைத்து நாதாந்த முடிவில்
நடனம் புரிவது.

7—2—57

திருவுந்தியார் .

உண்டில்லை யென்று சொல்ல வொன்ன கைவன்
எங்கள் பெரு மானென் றுந்தீபற
எல்லா மவனென் றுந்தீபற. . . . 1

காண்பான் காட்சி காட்சிப் பொருளுமாய்
தோன்றுத் துணையா முந்தீபற
சுரிகுழல் பங்கனென் றுந்தீபற. 2

புன்னகை யாலே புரமுன் றெரித்தவன்
என்னைவாங் தாண்டானென் றுந்தீபற
எனக்கொரு குறைவில்லை யுந்தீபற. 3

எல்லை யிலாக் கருணை யுடைய எம்பிரான்
நல்லை நகரானென் றுந்தீபற
நாமறியோ மென்று னுந்தீபற. 4

மாமது ரைத்தெரு வளையல் கொண்டுவந்தான்
சோமசுங் தரனென் றுந்தீபற
சுன்னகத் தானென் றுந்தீபற. 5

குருந்த மரத் தடியில் குருவாக வந்தவன்
இருந்தபடி யிருந்தானென் றுந்தீபற
இமையோர்கள் தேவனென் றுந்தீபற. 6

மாமனைய் வந்து வழக்குரைத் தானெங்கள்
சோமசுங் தரனென் றுந்தீபற
சோதி சொருப னென் றுந்தீபற. 7

வாணிச்சிக் காக மண்சுமங் தடிபட்டான்
பாணினிக் கருள்செய்தான் உந்தீபற
பரம்பொரு ஓாமென் றுந்தீபற. 8

தக்கன் வேள்வி தகர்த்தவன் கூடற்
சோக்க நாதனென்றுந் தீபற
சுகமே சொருப மென்றுந் தீபற. . . . 9

சுந்தரற் குத்தாது பரவைபாற் சென்றவன்
கந்தனைத் தந்தானென் ருந்தீபற
கருணைக் கடலென் ருந்தீபற.

10

19—2—57

பாங்கிமாரே

ஜம்புதம் நீவிரல்லிர் பாங்கிமாரே
ஜம்பொறியும் நீவிரல்லிர் பாங்கிமாரே
ஜம்புலனும் நீவிரல்லிர் பாங்கிமாரே
அந்தக் கரணம் நீவிரல்லிர் பாங்கிமாரே.

1

ஆதியந்தம் உங்கட்கில்லைப் பாங்கிமாரே
ஆன்மாவே நீவிர்கானும் பாங்கிமாரே
வந்ததிலும் போனதிலும் பாங்கிமாரே.
மனத்தை வையாமல் வாழ்ந்திடுவீர் பாங்கிமாரே. 2

ஆதாரம் ஆறும் விட்டுப் பாங்கிமாரே,
அப்பனை வணங்கிடுவீர் பாங்கிமாரே
பாதார விந்தம் காண்பீர் பாங்கிமாரே
பகலும் இரவுமில்லைப் பாங்கிமாரே.

3

முன்னிலை உங்கட்கில்லைப் பாங்கிமாரே
முனையில்வைத்துச் சீராட்டும் பாங்கிமாரே
அன்னியம் உங்கட்கில்லைப் பாங்கிமாரே
ஆச்சரியம் ஒன்றுமில்லைப் பாங்கிமாரே.

4

நீயேநீ யாயிருக்கப் பாங்கிமாரே
நித்தியத்தைத் தேடுவதேன் பாங்கிமாரே
தாயைப்போ விருக்கவேண்டும் பாங்கிமாரே
சங்கற்பம் விட்டிடுவீர் பாங்கிமாரே.

5

வையகம் முழுதுநீங்கள் பாங்கிமாரே
வார்த்தையான்றும் பேசாதீர் பாங்கிமாரே
கையில்கெல்லிக் கணிபோலப் பாங்கிமாரே
கடவுள்நம் மிடமுண்டு பாங்கிமாரே.

6

தம்மையன்றி வேரேன்றும் கானூர்

தம்மைத்தம் மால்அறிந்த சாலப் பெரியோர்கள்
தம்மையன்றி வேரேன்றும் தாம்கானூர்—பின்னைப்
பிறப்பும் இறப்புமில்லைப் பேய் பித்தர் போல்வார்•
மறப் பின்றி வாழ்வார் மகிழ்ந்து.

1

மதியும் இரவியு மன்னும் சமாதி
பதியும் படியாக்கிப் பாழ்த்த—விதிவென்று
வாழ்வாரை வாழ்த்தி வளரும் அடியவர்க்குத்
தாழ்வண்டோ தம்பிசீ சாற்று.

2

சாந்தம் பொறுமை தயைதவங் தானமிகு
மாந்தருக்குத் துன்ப மருவுமோ—சாந்தனையும்
அன்னூர்பால் அன்புவைத்து ஆரறிவார் என்றகுரு
தன்னை போற்றல் தவம்.

3

தவத்திற் சிறந்தார் தமதுயிர் போலெண்ணி
உவப்புடனே யோம்பியொரு பொல்லாப்பு
மில்லையென்றுன்
தாளினையைப் போற்றிச் சகத்துடன் கூடியே
வாழக் கருதுவதே மாண்பு.

4

மாண்டார் மனத்தானை மணவிண் ஒன்றுகி
நீண்டானை நெஞ்சமே நீங்கினப்பாய்—வேண்டாமை
வேண்டுவார் வீடுபெறுவார் வையத்தை
ஆண்டாலும் என்னும் அறி.

5

பேராயிர முடையான்

(பித்தா பிறை மெட்டு)

பேராயிர முடையான்பிறை சேரும்திருச் சடையான்
காரார்குழல் உமையாதிருக் கணவன்கறைக் கண்டன்
ஆராகிலும் நினைவார்தமக் கருள்செய்கின்ற அப்பன்
சீரார்ஸங்கை நகர்மேவிய சிவனுரிவ ராமே. 1

மண்ணுகிய பூதம்ஜூங்தும் வகுத்தான்மறை தொகுத்தான்
எண்ணுதவர் புரஞ்சினை எரித்தான்கரி யுரித்தான்
பெண்ணுகிய உமையம்மையைப் பிரியான்எனக் குரியான்
விண்ணோர்தொழும் லங்காநகர் விமலர்இவ ராமே. 2

வண்டுமது வுண்டுகளி கொண்டுதுயில் கின்ற
கொண்டல்தவழ் முண்டுபொழில் குன்றமெங்குங் கொழிக்கும்
தண்டாரள மோடுமணி எண்டிசையுங் தயங்க
அண்டர்தொழும் லங்கைநகர் அண்ணலிவ ராமே. 3

கலிவிருத்தம்

இடுக்கண்கள் பலப்பல எய்தியக் காலும்
நடுக்கப் படார்கல் அடியார் ஆதலின்
அடைக்கல மாகவுன் திருவடி அடைந்தேன்
விடைக்கு கந்தவனே இலங்கைகள் வேங்தே. 1

அடிக்கடி மிடியால் அயர்வெய்தி னலும்
பிடித்த மலர்ப்பதம் பேசுவ தல்லால்
அடித்தலம் பெயர்க்கிலேன் அயலவர் மனைதிருப்
பொடிப்புனை இலங்கையெம் பொன்னக ரானே. 2

நமச்சிவாய மாலை

சிவநெறிச் செல்வர் தங்கள்
சிந்தையே கோயில் கொண்ட
உவமையில் லாதவொன்றே
உமைபங்கா நமச்சி வாய.

1

தேகம்நீ யல்ல வென்ற
திடமெனக் கருளிப் பொல்லா
மோகத்தை முனிந்தாட் கொண்ட
முதல்வனே நமச்சி வாய.

2

தத்துவங் தொண்ணாற் ரூறுஞ்
சடமெனக் காட்டி யென்னைத்
தத்துவா தீத னக்குங்
தாணுவே நமச்சி வாய.

3

புலன்வழிச் செல்லும் பொல்லாப்
புந்தியை கீக்கி யாண்ட
விமலனே விண்ணேர் போற்றும்
வித்தகா நமச்சி வாய.

4

ஆதார மாறுங் தாண்டி
அப்பாலே சென்ற பேர்க்குப்
பாதார விந்த மீந்த
பரமனே நமச்சி வாய.

5

குதான வெளியி லென்னைச்
சுகம்பெற நிறுத்தி வைத்த
வேதனே விண்ணேர் போற்றும்
வேந்தனே நமச்சி வாய.

6

தேடிநான் காணும் வண்ணங்
திருக்கோலங் காட்டி யென்னைக்
கூடியே யடிமை கொண்ட
கொற்றவா நமச்சி வாய.

7

நாடியோ ரிரண்டி னலும்
நடத்திடும் வாசி தன்னை
நீடிய சுழுமு ணிக்குள்
நிறுவினுய் நமச்சி வாய்.

8

காலீநீ தூக்கி யாடுங்
காட்சியைக் கண்டபேர்கள்
வேலைகுழ் நிலத்தில் வந்து
வீழ்வரோ நமச்சி வாய்.

9

காயமே கோயி லாகக்
கண்டிடும் மாந்த ருக்குத்
தாயகம் நீயே யன்றே
சங்கரா நமச்சி வாய்.

10

காயமேகோயில்

அகவல்

காயமே கோயில் கடிமன மடிமை
நேயமே பூசை நீயிதை அறிந்தே
உபாயமாய் நடந்தா ஒனக்கொரு குறைவிலை
ஆயநான் மறையும் இப்படி அறையும்
என்னள வேனும் பிரியா இறைவனைக்
கள்ள மனத்தவர் காண மாட்டார்
உள்ளமே கோயில் உயிரே விளக்காம்
உள்ள உள்ள உண்மை உதிக்கும்
பகைவர் உறவோர் என்று பகரும்
வகையை நீக்கிச் சிவசிவா வென்ன
உவகை யுன்னை விழுங்கிக் கொள்ளும்
தகைமை இதுவே சாதனை செய்யே
சாதனை செய்வோர் தன்னை யறிவார்
பேதபுத் தியைத்தவிர் பெம்மான ருளால்
நீர்மேற் குழிழியில் யாக்கை வாழ்வே

5

10

15

ஆதலா லன்பர் பணியே அறமாும்
 பணியப் பணியப் பாவ மகலும்
 அணிமா வாதியாம் சித்திக ளெய்தும்
 பிணியும் அகலும் பேரின்பம் வாய்க்கும்
 துணிவுண் டாகும் சொல்லொனைச் சுகமே 20
 எல்லா உயிரையும் சிவனென எண்ணி
 நல்லறம் புரிவோர் நாடுவார் பரகதி
 அல்ல லறுப்பார் ஆனந்தம் பெறுவார்
 தில்லை நடேசனைச் சேருவார் திண்ணமே
 உடல்பொருள் ஆவிஉன் னடைக்கல மென்றே 25
 திடமுட ஞைப்புக் கொடுப்போர் தமக்கு
 நடராஜ வள்ளல் நளினபொற் பதத்தை
 உடனே கொடுக்கு முண்மை யிதுவே
 ஓடவும் வேண்டா உலரவும் வேண்டா
 பாடவும் வேண்டா பணியவும் வேண்டா 30
 தேடவும் வேண்டா சிந்திக்க வேண்டா
 ஆடகப் பொன்னடி சூடிய காலை
 ஒழுக்க முயிரினு மோம்பப் படுமென
 வழுத்திய பெரியவன் மறைமொழி தன்னை
 அழுத்த அழுத்த ஆனந்த ஈஸ்வரன் 35
 வழுத்தொனை மலரடி வாழ்த்திவாழ் வே-மே.

• அன்பில்லேன்

“முத்தி நெறி” மெட்டு

அன்பில்லேன் பொறுமையில்லேன் அடியார்தம்
உறவுமில்லேன்
என்புருகப்பாடுகில்லேன் என்னையுமோர் பொருள்படுத்தி
மண்ணுலகில் மாணிடதைய் மறைந்துவந்து வழிகாட்டி
இன்னல் தவிர்த்தாண்டு கொண்டான் எழிலாரு
மிலங்கையிலே. 1

குணமில்லா மூர்க்கரோடுங் கூடியே திரிகின்ற
மணமில்லா முருக்கமலர் அனையேனை மகிழ்ந்து வந்து
தினையளவு போதினிலே சிவமாக்கி யாண்டு கொண்ட
இனையில்லா இறையவைனை இலங்கை நகர் கண்டேனே. 2
என்னையெனக் கென்றுலே அறிவித்த வெம்பெருமான்
அன்னையினும் மிகவினிய ஞருயிருக் குறுதுகினைவன்
பொன்னை நிகர் மேனியான் பூங்கமலத் திருத்தாளான்
தென்னை பனை சேரிலங்கை மாநகரிற் கண்டேனே. 3
நஞ்சை வென்ற கண்டத்தான் நால்வேதம் நவில்வாயான்
பஞ்சை வென்ற மெல்லடியாள் பாவைஉமை பாகத்தான்
அஞ்சை வென்ற வடியார்கள் அகங்கோயில் கொண்டபிரான்
மஞ்சை வென்ற மலைபொலியும் இலங்கை நகர்
கண்டேனே. 4

ஆவதொன்று மிகில்லேன் அந்திசந்தி தொழுகில்லேன்
சாவதையுங் கருதுகிலேன் சஞ்சலமே மிகவுள்ளேன்
போவதுவும் வருவதுவும் இல்லாத புண்ணியனே
தேவர் குழு(உத்) தொழுதேத்தும் சீரிலங்கை
கண்டேனே. 5

இடுவதுவோ சிறிதுமிலேன் எவர்மாட்டு மன்புமிலேன்
சுடுவதுபோற் சொல்லவல்லேன் தூயோரைப் பணிகில்லேன்
கெடுவதுவோ மிகவுள்ளேன் கேவலமாய்க் கிடக்கின்றேன்
நடுவிகவா நாயகனே நம்மையாள் வதுகடனே. 6

அகப்பே

அங்கிங் கலையாதே அகப்பே
ஆண்டவன் அருள்பெறவே
எங்குமவன் காண்டி—அகப்பே
ஏத்தி ஏத்தித் துதிப்பாய்.

1

பொன்னுசை மன்னுசை அகப்பே
புத்தி சிறைக்குமடி
மன்னுன மன்னவனை—அகப்பே
மனத்து நினைத்திடடி.

2

கொஞ்சம் கொஞ்ச மனத்தை அகப்பே
கொண்டுவா சித்தப்படி
அஞ்சாதே ஒருவருக்கும்—அகப்பே
ஆண்டவன் உன்னுளடி.

3

துஞ்சாதே தூங்காதே அகப்பே
துரியநிலை சாரடி
ஒன்றுமற நில்லடி—அகப்பே
ஒமென்று செபித்திடடி.

4

பண்டுசெய் வல்வினோய் அகப்பே
பாரில் பறக்குமடி
மிண்டுமனம் விடடி—அகப்பே
வேதாந்தநெறி நில்லடி.

5

என்று மிருந்தபடி அகப்பே
இருந்தபொருள் நீதாண்டி
குருநாதன் சொல்லை—அகப்பே
தூய்மையாய்ப் போற்றிடடி.

6

ஆசான் வாசகம்

ஆசிரியத் தாழிசை

• முழுவது முண்மை யெனமுன் சொன்ன
பழுதில் வாக்கியம் பரகதி காட்டும்
தொழுது வணங்கிச் சுகமாய் வாழுதி. 1

அப்படி யுள்ளதென் ரூசான் சொன்ன
ஒட்டில் வாக்குஞல் உணர்வை அளிக்கும்
கைப்போது தூவி எப்போதும் வாழுதி. 2

வெண்செங்குறை

ஆரறிவா ரென்ற ஆசான் வாசகம்
பேரறி வைத்தரும் பேணி வாழுதி. 3

நாமறியோ மென்ற நலம்திகழ் வாக்குச்
சேம மளித்துச் சிவகதி யாக்குமே
தாமத மின்றிச் சார்ந்து வாழுதி. 4

முடிந்த முடிபென்னும் முனிவன் வாக்கு
படிந்த மனத்தில் பரகதி காட்டும்
விடிந்த மலரிட்டு விரும்பி வாழுதி. 5

ஆசான் மலரடி அயரா அடியவன்
பேசுஞ் செந்தமிழ் பிறவிநீக் கும்மே. 6

சேமமொடு வாழ்வாய்

அன்பி னுருகி அவனேதா னென்றென்றே
இன்பக் கடலில் இளைப்பாறித்—துன்பமற்று
எங்காளும் வாழ்வாய் இறப்பும் பிறப்புமில்லைச்
சொன்னே னிதுவே சுகம்.

ஜம்புதம் நீயல்லை ஜம்பொறியு நீயல்லை
ஜம்புலனும் நீயல்லை ஆன்மாநீ—உண்மையிலே
செம்மையாய் வாழ்ந்து சிவன் சீவனென்றமுழு
உண்மை யறிவாய் உகந்து.

உகந்து மனங்குவிந்து ஒன்றுக்கு மஞ்சாது
அகந்தை அவாவெகுளி யாற்றிச்—சகந்தனிலே
தாமரையிற் ரண்ணீர்போற் சாராமற் சார்ந்துநற்
சேமமொடு வாழ்வாய் தெளிந்து.

நல்லூர் வீதியில்
•இராகம்—பிலஹரி. தாளம்—ரூபகம்
பஸ்ஸவி

எங்காளும் நல்லூரை வலம்வந்து வணங்கினால்
இடர்கள் எல்லாம் போமே.

அநுபஸ்ஸவி

அங்காளில் ஆசான் அருந்தவம் செய்ததுடம்
அதுவாதலாலே அதிசயம் மெத்த உண்டு
சாணம்

வேதாந்த சித்தாந்தம் கற்றதனுலென்ன
வேடிக்கைக் கதைகள் பேசினுலென்ன
வீதியில் வந்தொருக்கால் விழுந்து கும்பிட்டால்
வில்லங்கம் எல்லாம் இல்லாமற் போமே.

சத்தியம் பொறுமை சாந்தம் அடக்கம்
நித்தியா நித்தியம் தெரியும் நிபுணர்
பத்திசெய் உத்தமர் பரவும் நல்லூரில்
நித்தியம் வந்து பார்த்தால் முத்தி நிச்சயமே.

1

2

3

1

2

பாதார விந்த மெங்கே

இராகம்—தன்யாசி. தாளம்—ஆதி

பஸ்லவி

ஆதார ஆதேயமுழுதுமான அப்பனுக்கு
பாதார விந்தமெங்கே பார்த்துப் பணிவதெங்கே

அநுபஸ்லவி

ஷதாதி ஐங்குமவன் பொறிபுலன்க ளீல்லாமவன்
தாதாவும் பெற்றெடுத்த தாய்தங்கை தானுமவன்

சாணம்

தாங்கீமி திமிதீமி ததிங்கினதொம் என்று 1
தானே தானுய் நின்று சலிப்பற நடஞ்செய்யும்.

வாழ்நாளை வீணைகக் கழியாதே என்று சௌல்வார்
நாலூரோ இதைக்கேட்டு நாமெங்கே நாதனெங்கே. 2

தேநாரும் நல்லூரில் சீவன் முத்த ண்வாழ்ந்த
கோஞகும் செல்லப்பனைக் கும்பிடும் மாணுக்கன். 3

ஷுணகரி—9-8-53

நினையின் மாந்தர்காள்

நினையின் மாந்தர்காள் நினையின் மாந்தர்காள்
நீரேழி சிவதொண்டன் வாழ்க. (நினையின்) 1

அனைவரும் ஓன்றூய்க் கூடி யவனை
ஆதரித் தன்பு பாராட்டி
புனைந்து பூமாலை சூட்டிப் புகழ்ந்து (நினையின்) 2

தினைத்துனைப் போதும் மறவாது சிந்தித்து
தேவாரம் திருவாசகம் ஓதி. (நினையின்) 3

முனைத்து வரும் பெரும் கூற்றை உதைத்த
முதல்வனை திங்கள் தோறும் நும்மனை. (நினைவின்) 4

அணைந்து வந்து ஆசான் செப்பிய
அரியவாசகம் தரும் சிவதொண்டனை. (நினைவின்) 5

கனைக்கும் கடல்குழ் இலங்கைத் தீவில்
கதிரொளி போல் ஓளிபரப்பும் தொண்டனை.

(நினைவின்) 6

வினைப்பகை வெல்ல விருது கட்டிய
வேதம் ஒதும் வித்தகத் தொண்டனை. (நினைவின்) 7

சுனைக்கும் நல்லூர் தூயசற் குருவின்
துணையடி மறவாத் தொண்டனை. (நினைவின்) 8

கைதடி—27-9-53

நல்லூரான் திருவடி

நல்லூரான் திருவடியை நான் நினைத்த மாத்திரத்தில்
எல்லாம் மறப்பேனடி கிளியே இரவு பகல் காணேனடி. 1

ஆன்மா அழியாதென்று அன்றெனக்குச் சொன்னமொழி
நான் மறந்து போவேனேடி கிளியே நல்லூரான்
தஞ்சமெடி. 2

தேவர் சிறைமீட்ட செல்வன் திருவடிகள்
காவல் எனக்காமெடி கிளியே கவலையெல்லாம்
போகுமெடி. 3

எத்தொழிலைச் செய்தாலென் ஏதவத்தைப் பட்டாலென்
கத்தன் திருவடிகள் கிளியே காவல் அறிந்திடெடி.. 4

பஞ்சம்படை வந்தாலும் பாரெல்லாம் வெந்தாலும்
அஞ்சவமோ நாங்கள்எடி கிளியே ஆறுமுகன்
தஞ்சமெடி. 5

சவாமி யோகநாதன் சொன்னதிருப் பாட்டைந்தும்
பூமியில் சொன்னுலெடி கிளியே பொல்லாங்கு தீருமெடி. 6

சிந்தத தெளிந்தேனே

பல்லவி

தேடித் தேடித் திரிந்தலைந்து நான்
சிந்தத தெளிந்தேனே.

சரணம்

சிந்ததயிற் கண்டே நின் தீவினை போச்சது
சிவபெருமான் தன் இணையடி வாச்சது
இந்த உல்கம் கனவாய்ப் போச்சது
எல்லாம் எந்தன் கைக்குள்ளே யாச்சது.   (தேடி) 1

கருவி கரணங்கள் ஓய்ந்து போச்சது
காலைத் தாட்சிகள் காண லாச்சது
ஒருவரு மெதிரில் லாமற் போச்சது
ஓ ஓ மாயை பறந்து போச்சது.   (தேடி) 2

நில்லென்று சொல்லி மனத்தை நிறுத்துவேன்
நேர்மையான வழியிற் செலுத்து வேன்
வல்லவம் பேசி யாரையும் வெல்லுவேன்
வானைளாசை வீணைச் சொல்லுவேன்.   (தேடி) 3

நல்லூர்த் தேரடியில்

நேரிசை வெண்பா

பழம் பாக்கு வெற்றிலை பச்சரிசி தேங்காய்
இளைர்தே னேந்தி யெழிலார்—அளவிலா
மங்கையரு மாடவரு மல்குநல்லூர்த் தேரடியில்
எங்குருவைக் கண்டே னினிது.   1

காரார் குயில்பாடக் கார்வண்டு பண்பாட—
ஆராத காத ஸடியரெலாஞ்—சீராகச்
சென்னியிலே கைகுவித்தார் தேரடியிற் ரேசிகளை
என்னையவன் பரார்த்தா னினிது.   2

இன்றைக்கோ நாளைக்கோ இன்றுநாடு சென்றிடுமோ
என்றிடயா ரேத்து மினியவொளி—நன்றுடைய
ஙல்லூரிற் ரேரடியில் நான்கண்டு போற்றினேன்
சொல்லுங் தரமோ சுகம்.

3

காலன் வலிதொலையக் காலெடுத்தான் றந்தருளும்
பாலன்வாழ் நல்லைப் பழம்பதியிற்—கோலமுடன்
தேரடியிற் ரேசிகனைக் கண்டு தெரிசத்தேன்
ஆரென் றறிவா யடா.

4

உவமை கடந்தவின்ப மெல்லார்க்கு முண்டு
தவஞ்செய்வார் தாமறிவர் தப்பார்—சிவனருளை
நோக்கென்றுன் நோக்க நொடியளவி லேயின்பம்
தேக்கிற்றென் சிந்தை தெளிந்து.

5

அருள் நீ தாதாவே

இராகம்—கரஹரப்பிரியா. தாளம்—ஆதி

பஸ்லவி

அருள் நீ தாதாவே—எனக் கார்தான் துணை வேறே

அநுபஸ்லவி

இருள் சேர் வினையாலே இடரே புடலாமோ. (அருள்)

சரணம்

ஆசாபாச தோசம் நீக்கி—ஆரவார மார போத
தந்திர ரூபனே—நேச வாசம் தந்து வீடருள் தேவ-தேவ
சாலம் செய்யலாமோ அநுகூல கோல கால
லீல விநோத—ராஜராஜ நீ—வளர்த்தி வளர்த்தி
உண்டி ஊட்டி முழுதும் உண்மை. (அருள்)

வீரமாயில் ஏறும் வேலவ

இராகம்—கரகரப்பிரியா. தாளம்—ரூபகம்
பஸ்லவி

வீரமாயில் ஏறும் வேலவ—விளங்கு
கெளரி பாலகா—வா. (வீர)

அநுபஸ்லவி

கானக் குறத்தி மகிழும் பாதா—காக்கும்
கடவீள் துதிக்கும் நாதா. (வீர)

சாணம்

எனக்கும் உனக்கும் பேத மேனே
எடுத்துச் சொன்னால் போதம் போமோ
மணக்கும் சோலை நல்லூர் வாசா ..
வணங்கும் யோகசவாமி நேசா. (வீர)

தேவாதி தேவ

இராகம்—மோகனம். தாளம்—ஆதி
பஸ்லவி

தேவாதி தேவ அடியார் இடர் பொடிபட
அருள் தரு. (தேவாதி)

அநுபஸ்லவி

ஆபாச மாபாச ஆழி வீழடியவரும்
கோபாலனும் மற்றுங் கோகனத்தானும் துதி.
(தேவாதி)

சாணம்

காலும் புன வனலும் வானும் நெடுங்கிலனும்
சசி ரவியுமான மாவடிவா
மேலை யெழுவிடத்தை மிடற்றி லடக்கி வைத்த
விகிரதன் எனையுடையான். (தேவாதி)

கலகம் செய்யும் இருண்ட காலனும் நெஞ்சமஞ்ச
உலகங்களும் நடுங்க நடனமிடும்
துதி மிகு யோகசவாமி சொன்ன கீதம்
விளங்கச் சதுர் வேத முழங்கத் தாண்டவமாடும்.

(தேவாதி)

ஆன்மா நித்தியம்

"பூமியில் மானிட" மெட்டு. தாளம்—ஆதி

ஆன்மா நித்தியம் ஆன பொருளென
ஆசான் சொல்லக் கேட்டிருந்தோம்
அதையே மறந்தோம் பிறந்தோம் இனிநாம்
அதுவே நாமென எண்ணிடு வோம்.

1

அநுதினம் சாதனை செய்யச் செய்ய
ஆனந்த மான மோட்ச வீட்டை
அடைவோம் இதிலோர் ஜயமும் இல்லை—ஆனால்
அடக்கமும் பொறுமையும் வேண்டுதுமே.

2

குழந்தை அன்பொடு குருவின் பாதத்தைக்
கும்பிடும் பாக்கியம் உண்டானால்
கோடா கோடி பாவத்தைப் போக்கும்
நாட்டத்தைச் சிவத்தில் வைப்போமே.

3

கெளரியை இடத்தில் வைத்தவன் பாதம்
கைதொழும் அடியார்கள்
காலனை வென்று ஞாலம் தன்னில்
கவலையை நீங்கி வாழ்வாரே.

4

கண்டேன்

- நில்லாத நீர் சடைமேல் வைத்த நிமலை
நினைக்கு மடியவர் மனங் கோயில் கொண்டானை 1
- ஊல்லாழு மல்லவு மாயிருப்பானை
என்ன ரமுதினை எளிவங்த பிரானை 2
- கொல்லானை யின்னுரி போர்த்து கந்தானை
கூடவிற் பரியெல்லாம் நரியாக்கினை 3
- செல்லார் வரைகளும் அருவியும் பொழில்களும்
தேங்கும் இலங்கை மா நகரானே 4
- எண்வகை ஒருவளை ஏந்திமை பாகனை
மண்முதற் பூதங்கள் வகுத்த பிரானை 5
- கண்ணுக்குக் கண்ணைய கடவுளை
மன்னு மிலங்கை மாநகர் கண்டேன் 6
- தித்திக்கும் அமுதினைத் தெளிந்த தேறலை
எத்திக்கு மாகிய என்ன ருயிரினை 7
- பத்திக்கு மடியவர் பாட்டிற் குகந்தானை
முத்துக்கள் சேரும்முது லங்கையிற் கண்டேன் 8
- சாந்தம் பொறுமை அன்பு தாங்கொண்ட அடியார்
மாய்ந்து போகா வண்ணம் அருள் தரும் ஒருவளை 9
- காந்தள் மூல்லை கானார் மல்லிகை
ஏந்திருக்கும் நல்ல இலங்கையிற் கண்டேன் 10
- பொன்னார் மேனி புரிசடை அண்ணலை
பூதங்கள் ஜங்கும் பொருந்தி நிற்பானை 11
- தென்ன தென்ன வென வண்டு பாடும்
சீரார் இலங்கை மாநகர் கண்டேன். 12

என்மாக்கண்ணி

- அன்பே சிவம் என்ற அடியார் திருவாக்கை
இன்பம் என்று போற்ற இசைந்து வா என்மனமே. 1
- ஆரறிவார் என்னும் ஆசான் திருவாக்கைப்
பாரறியச் சொல்லிப் பணியவா என்மனமே. 2
- இது அது என்றெண்ணைமல் எல்லாம் சிவமயமாய்ப்
பொதுவில் நடங்காணப் புகழ்ந்துவா என்மனமே. 3
- ஈசன் ஒருவனெனுன எண்ணியெண்ணி யேயுருகிப்
ஷை செய்ய என்பின் புறப்படுவாய் என்மனமே. 4
- உன்மத்தன் போல உலகறிய நல்லூரில்
என் அப்பன் வாழ்ந்த இடம் போகவா என்மனமே. 5
- ஊரும் பேரும் இல்லா ஒருவனே நல்லூரில்
சிருடனே வாழ்ந்த திறம் தெரியவா என்மனமே. 6
- எண்ணிப் பணிவார் இடர் அகற்ற நல்லூரில்
கண்ணியமர்ய் வாழ்ந்த கழல் காணவா என்மனமே. 7
- ஏதும் அற நில்லென் றெங்குரைத்த செல்வன்தாட்
போதுகொண்டு போற்றப் புறப்படுவாய் என்மனமே. 8
- ஐயமெலாம் தீர அன்புடனே நோக்கி எனை
வையகத்தில் வாழவைத்த வரம் காணவா என்மனமே. 9
- ஒரு பொல்லாப்பு மில்லீனன உவங்து எனக்குச்
சொன்னகுரு
திருவாக்கைக் காணச் சிறங்து வா என்மனமே. 10
- ஒட்டும் இருங்கியும் ஒன்றாகக் காணவைத்த
கேடு படாத் திருவடியைக் கிட்டவா என்மனமே. 11
- ஒளவியத்தை நீக்கி அகம் தூய்மை யாக்கி வைத்த
திவ்விய பாதம்தெரி சிக்கவா என்மனமே. 12
- அஃகமும் காசும் தேடி யலையாமல்
நஃகுதல் செய்த நல்லான் நண்ண வா என்மனமே. 13

.எல்லாம் நீயே

அகர வரிசைப்பாடல்

(மங்குரமாவது மெட்டு)

அப்பனும் அம்மையும் நீயே அரிய சகோதரர் நீயே
ஓப்பில் மனைவியும் நீயே ஒதரும் மைந்தரும் நீயே
செப்பில் அரசரும் நீயே தேவாதி தேவரும் நீயே
இப்புவி யெல்லாம் நீயே என்னை ஆண்டதும் நீயே. 1

ஆறு வைத்ததும் நீயே அம்பிகை பாகனும் நீயே
கூறும் வேதமும் நீயே குற்றங் குணமெல்லாம் நீயே
நீறு பூசினேன் நீயே நெற்றிமேற் கண்ணனும் நீயே
பேறுபெற்றவன் நீயே பின்னன்னை ஆண்டதும் நீயே. 2

இந்திர நதியோர் நீயே இருடி கணங்களும் நீயே
சந்திரன் சூரியன் நீயே தானுவாய் நின்றதும் நீயே
மங்குர தங்கிரம் நீயே மறுமையும் இம்மையும் நீயே
சந்தர மாவதும் நீயே துணையா யிருப்பதும் நீயே. 3

ஈறில் லாதவன் நீயே எந்தை பெருமானும் நீயே
மாறில் லாதவன் நீயே மனத்திலி ருப்பதும் நீயே
கூறில் லாதவன் நீயே கொள்கைக ளெல்லாம் நீயே
தேறித் தெரிவதும் நீயே திருத்த மாவதும் நீயே. 4

உண்மையும் இன்மையும் நீயே ஊனும் உயிர்களும் நீயே
அண்மையும் சேய்மையும் நீயே அன்பா யிருப்பதும் நீயே
பண்ணு மிசையும் நீயே பாட்டிற் பொலிவதும் நீயே
எண்ணு மெழுத்தும் நீயே என்துணை யாவதும் நீயே. 5

ஊதிய மாவதும் நீயே உயிருக் குறுதுணை நீயே
நீதி அதிபதி நீயே நேற்றின் ருவதும் நீயே
ஒதி உணர்வதும் நீயே உத்தமர் சித்தமும் நீயே
சாதி சமயமும் நீயே தானென்னை ஆண்டதும் நீயே. 6

எல்லாப் பொருள்களும் நீயே ஏந்திமை பங்கனும் நீயே
வல்லமை உள்ளதும் நீயே வாழ்நாட் கலகது நீயே
பல்லோர் புகழ்வதும் நீயே பரிமேல் வந்ததும் நீயே
நல்லோர் உள்ளமும் நீயே நானு யிருப்பதும் நீயே. 7

ஏற்றில் வருவது நீயே என்புக மாவது நீயே
கூற்றை உதைத்தது நீயே குருவாய் வருவது நீயே
சாற்ற அரியது நீயே தானு யிருப்பது நீயே
போற்ற அரியது நீயே புத்தியிலுள்ளதும் நீயே. 8

ஐயம் கொடுப்பது நீயே ஐயம் ஏற்பதும் நீயே
வையக மெல்லாம் நீயே வானுதல் கணவனும் நீயே
பையர வணிவது நீயே பரவ இனியது நீயே
செய்ய மேனியன் நீயே சித்தத்திலுள்ளதும் நீயே. 9

ஒன்று யிருப்பதும் நீயே ஊர்பேரில் லாததும் நீயே
நன்று யிருப்பதும் நீயே நாளை யாவதும் நீயே
குன்றும் கடலும் நீயே குவலய மெல்லாம் நீயே
மன்றுள் நிற்பதும் நீயே மாசில் லாததும் நீயே. 10

ஒமெனும் ஒண்பொருள் நீயே உருப மற்றதும் நீயே
ஆமென நிற்பதும் நீயே அல்லவென்பதும் நீயே
தாமத மற்றதும் நீயே சத்தியமுள்ளதும் நீயே
சேம முள்ளதும் நீயே சீவர்க ளெல்லாம் நீயே. 11

ஒளவிய மற்றதும் நீயே ஐங்தெழுத் தானதும் நீயே
நவ்வி உடையதும் நீயே நானுய் நிற்பதும் நீயே
செவ்விய மனமெலாம் நீயே சிந்தையில் நிற்பதும் நீயே
திவ்விய மாவதும் நீயே சீஷனுங் குருவும் நீயே. 12

கேளாய்

அனைவருக்கும் தெய்வம் ஒன்றே—அதை
அறிந்துலகில் வாழ்வது தொண்டே.

1

முனைந்து நிற்கும் காமக்குரோதம் போக்கி—பின்பு
முவரையும் தேவரையும் ஏவலாக்கு.

2

நெஞ்சுருகும் அடியார்கள் கூட்டம்—இந்த
நீணிலுத்தில் நன்மையெல்லாம் கூட்டும்.

3

வினைப்பக்கயை வெல்வதற்கு மார்க்கம்—குரு
வேந்தன் தந்ததிரு வாக்கு.

4

தினைத்தனைப் போதும்மற வாமல்—சிவத்
தியானத்தில் தினந்தினம் மூழ்கு.

5

மனத்துயரை நீக்கநல்ல மருந்து—குரு
வாக்கியமொரு பொல்லாப்பு மில்லை.

6

நினைத்தபடி நீணிலுத்தில் வாழ்வோம்—நாங்கள்
நித்தியரா மென்பதை நீ கேளாய்.

7

மலர் 22 : இதழ் 5—1958

இலங்கை நம் நாடு

வெண்பா

தூண்டு சுடர்ச்சோதி தொல்லுலகில் வந்துநமை
யாண்டுகொண் டானுகு மார்க்குங் குடியல்லோம்
வல்வினையும் போச்சு வரம்பிலின்ப மேயாச்சு
நல்வினை சேரிலங்கை நாடு.

1

வேண்டுதல் வேண்டாமை யில்லான் விரும்பிவந்து
ஆண்டுதான் கொண்டானு மார்க்குங் குடியல்லோம்
பொய் பேசு கில்லேம் புறங்கூறுகில்லேம் யாஞ்
செய்யா ரிலங்கை நம் தே.

2

இல்லையென்று சொல்கிலோம் யார்பாலு மன்புடையோம்
எல்லை யில்லா வின்ப மெவர்க்கும் குடியல்லோம்
தில்லை வாழ் தெய்வத் திருவடியைச் சிந்தித்து
நைவோ மிலங்கைநம் நாடு. 3

தீமெயெவர் செய்தாலும் சித்தத்திற் கொள்ளேம் யாம்
ஆமைபோ லைந்து மடக்குவோம்நா மார்க்குங்
குடியல்லேம்
செய்வோம் சிவபூசை தீங்கவிகள் பாடுவோம்
உய்வோ மிலங்கைநம தூர். 4

அச்ச மொடு கோபத்தை ஆகா வென்த்தடுத்தோம்
இச்சை யெல்லாம் விட்டோம் எவர்க்குங் குடியல்லோம்
நெஞ்சிற் பஞ் சாக்கரத்தை நேச முடனுரைப்போம்
மஞ்ச தவழிலங்கை வைப்பு. 5

ஆதியு மந்தமுமில்லை நமக் கென்றுமென்ன
ஒதி யுணர்ந்தோ மொருவர் குடியல்லேம்
ஆறுங் குளமும் மணியார் பொழில்களுஞ்
சேருநம தூரிலங்கை தேர். 6

சிந்திக்க நெஞ்சம் தெரிசிக்கக் கண்ணிரண்டும்
வந்திக்கச் சென்னிபிறர் வைத்தகுடி நாமல்லோம்—
அந்திசந்தி

வாழ்த்தி வணங்குவோம் வாயாரப் போற்றுவோம்
தாழ்த்திநிற் போமிலங்கை தாள். 7

எல்லார்க்கு மாங்கடவு ளான்றென் றியம்புவோம்
பொல்லாங்கு செய்யோம் பிறர்குடி யல்லேம்
கொலைகளவு கோபத்தைக் கொள்கிலோம் நெஞ்சில்
நிலையென் றிலங்கை நினை. 8

நிற்போம் சமாதியிலே யென்றும் நிலைத்திருப்போம்
பெற்றே மறிவுபிறர் வைத்தகுடி நாமல்லோம்—சுற்றந்
துறங்தோம் பிறவாத தொல்பதியைச் சேர்ந்தோம்
சிறங்தோ மிலங்கை தெரி. 9

செல்வம்நிலை யாதென்று தேர்ந்தோம் சிவபெருமான்
நல்ல பதமறவோம் நாமார்க்கு மாளல்லோம்—அல்லலுற
மாட்டோ மவனி மதித்தாலு மின்புரேம்
வேட்டோ மிலங்கை வெளி.

10

இலங்கைவாழ் தெய்வ மெமையானுங் தெய்வம்
கலங்க விடாத்தெய்வம் கைகாட்டுங் தெய்வம்—புலன்
வழியிற்

செல்ல விடாத்தெய்வம் தேவர் தொழுங்தெய்வம்
நல்லதெய்வம் நாடோறும் நாடு.

11

எல்லாங் தருங்தெய்வம் எல்லாமா குங்தெய்வம்
எல்லாங் தொழுங்தெய்வ மெங்தெய்வம்—நில்லா ஸீர்
செஞ்சடைசேர் தெய்வம் சிரஞ்சிவி யானதெய்வம்
அஞ்செழுத் தானுதெய்வ மர்ம்.

12

நிலஞகிக் காற்றுகி ஸீராகுங் தெய்வம்
அலகி லருக்கனு மம்புலியு மற்றும்—பலபலவாம்
வேடங் கொஞ்சதெய்வம் வேதாளஞ் சூழ்தெய்வம்
மாட மலியிலங்கை வாழ்வு.

13

தியானமாலை.

கலிவிருத்தம்

அகரத்தில் உகர மகர மமரும்
உகரத்தி லகரம் மகர முறையும்
மகரத்தி லகர மகரம் மயங்கும்
சிகரத்தில் கண்டு தெளிந்தவன் சித்தனே. 1

ஆதார வாதேய முழுது மானவன்
நாதா நாத ணைய் மன்னி நின்றவன்
பூதாதி ஐங்குமாய்ப் பொலிந்த புண்ணீயன்
பாதார விந்தம் பரவிக்கண் டேனே. 2

இன்றுளோர் நாளை யில்லாமை கண்டும்
பொன்று முடலைப் பொன்போற் போற்றி
நன்றுதீ. தென்று நாட்டங் கொண்டோர்
என்று காண்பரோ ஈச னினையடி. 3

ஈயாத மாந்தர் இருந்தென் னிறங்தென்
ஓயாக் கவலையி ஹுடலஞ் சலித்து
மாயா விகார மனைமக்க ஞாறவெனும்
பேயாற் பிடிபட்டுப் பிதற்றிமாண் டாரே. 4

உம்பர் தலைவனை ஊழி முதல்வனை
வெம்பந்தம் நீக்கும் வேதாந்த விளக்கை
சம்பந்த மாக்குங் தத்துவா தீதனை
நம்பந்தம் நீக்கி நாங்கள்கண் டோமே. 5

ஊரும் பேரு மில்லா ஒருவனை
ஆரு மறியா அறிவுக் கறிவை
நீருங் தீயுங் காலுமா னவனை
சாருங் தீரும் சஞ்சலம் முற்றுமே. 6

என்னு ஜொளியை ஏந்திழை பங்களை
மின்னுஞ் சடைமுடி விகிர்தனைச் சிவனை
கண்முன் னுடைய கடவுளைக் கங்கை
தன்னை வைத்தவனைச் சாரும் தவமதே. 7

ஏகநா யகனை எல்லாம்செய் சித்தனை
போகநா யகனைப் புணர்முலை பங்களை
மோகமார் புரத்தை முனிந்த முதல்வனைத்
தேகம் விழுமுன் சிந்தைசெய் வோமே.

8

ஐவர் செய் வினையில் அயர்ந்து விடாமல்
பொய் வினை நீக்கிப் புண்ணியங் தேக்கி
கையும் மெய்யும் கலந்து வணங்கி
நையு மன்பில் நான்தொழு தேனே.

9

ஓன்பது வாயிலும் ஒக்க வடைத்து நின்று
என்ப துருகி இளகிக் கசிவுற்
றின்ப துன்ப மெல்லாங் கடந்தால்
பொன் பொதி செஞ்சுக்கடப் புனிதன் வருமே.

10

ஒங்காரக் கம்பத்தி னுன்னத மேடையில்
பாங்கான வீட்டின் பள்ளி யறையைத்
தூங்காத் துறவுகோல் கொண்டு திறந்தால்
நீங்காச் சிவகதி நிச்சயமாமே.

11

ஒளவிய நெஞ்சை அறவே ஒழித்து
நெளவியு மழுவு மேங்தும் நம்பனை
செவ்விதின் வணங்கிற் சித்தி முத்திகள்
எவ்வம தின்றி யெய்திடலாமே.

12

அஃகா மனத்தா லறிவை யெழுப்பி
வெஃகாக் குருபதம் மென்மேலும் போற்றி
எஃகு போல இளகிக் குழைந்தால்
இஃதேபே ரின்பம் இடரிலை என்றுமே.

13

கங்குல் பகலற்ற காட்சியிற் பிரியார்
எங்குஞ் சிவமென் றறிவா ரிவரை
தங்கும் பிறவியிற் சாராத் தவத்தினால்
எங்குங் கண்ணுற் றிறைஞ்ச லினிதே.

14

நமச்சி வாயவே நான்மறை யாகமம்
நமச்சி வாயவே மந்திர தந்திரம்
நமச்சி வாயவே நம்முட லுயிர்பொருள்
நமச்சி வாயவே நற்றுணை யாகுமே.

15

நாதனிருப்பது நற்றவர் நெஞ்சிலே
நாதனுரையது நான்மறை யாகமம்
நாதனை நாடினர் ஞான மெய்துவர்
நாதனை நாடி நாமறிந்தோமே.

16

நினையும் நினைவும் நீயன்றி வேறில்லை
அனையும் சுற்றமும் அப்பனு மாகிய
தனையறி வார்கள் தற்பரமாவர்
பினை யூன்றும்பேச விடமில்லைக் காணே.

17

நீயும் நானும் அவனும் அதுவும்
காயும் தீயும் காலும் வானும்
பேயும் பூதமும் பிரானும் பிறவும்
ஆயும் பொழுதில் அவனைய் விளங்குமே.

18

நுண்ணிடை அவளோடு நுடங்கும் பித்தனை
விண்ணிடை விடைமேல் விளங்கு மொருவனை
கண்ணிடைக் கண்டு களித்த மானிடர்
மண்ணிடை வராரென ஒதும் மறையே.

19

நாதன விவேகியர் நுழைந்துங் காண்கிலர்
சிதள கமலச் செல்வனுங் காண்கிலர்
வேத வாகமம் தாழும் விளம்பில்
சாதனை யுள்ள சத்துக்கள் காண்பரே,

20

நெற்றி நாட்டத்தார் நிமிர்புன் சடையர்
பெற்றமொன் மேறுவர் பேயுட ஞுவர்
கற்றைவார் குழலுமை காட்சிக் கெளியர்
விற்றாண் என்றில்லா விமல ரிவரே.

21

நேச யோகத்தர் நெறியில் லாதவர்
 பாச மியல்பாய்ப் பற்றுத பான்மையர்
 பேச வொண்ணைப் பெருமையர் பேரிலர்
 தாசன் யோகன் தலைவன் இவரே.

22

நெயும் மனிதர்தம் நானென்னு மகந்தையைக்
 கொய்யும் சூலப் படையை யுடைய
 கையு முடையவன் காலர்க்கு நாதன் காலன்
 தெய்வ மிவனென்று சேர்க்குது மிவன்பதம்.

23

நொந்தவர் தம்மை நொடியினிற் காக்கும்
 பைந்தொடி யுமையாள் பங்கன் துங்கன்
 கந்துக மதகரிப் போர்வையன் கறைசேர்
 கண்ட னண்டத்தவர் கானுக் கடவுளே.

24

அந்தியும் சந்தியும் அன்பினி லவனை
 சிந்தையி னினையச் சிறப்புடை யவராய்
 பந்தம் யாவும் பற்றுது ஒழித்து
 நந்தா வின்ப நாடடை வாரே.

25

நடந்து போவோம்

இராகம்—பைரவி. தாளம்—ரூபகம்

பல்லவி

ங்கல்லைப் பதிக்கு நேராய்
நடந்து போவோம் நாமெல்லாம் வாரீர் சீராய்.

அனுபல்லவி

அல்லற்றுயர் தருமுழ் மெல்ல
அகன்று போம் நீ வா. (ங்கல்லை)

கல்லொத்திடு மனங்கணத்தில்
கரைந்து போம் விரைந்து வா. (ங்கல்லை)

நில்லன் பொடுநினைந்து நினைந்து
நீ நான் அறநின்று மகிழ்ந்து. (ங்கல்லை)

சாணம்

செல்லப் பனைத்தினம் சேவிக்கும் நற்றவன்
செல்வச் சிவயோக நாதனுக் குற்றவன்
தில்லையம் பலம்சே விக்கும்பொற் பாதன்
தித்தித் தகுதகு கிடதோம்
தளங்கு தரிகிட கிடதோம்
தித்தித்தா திமிதிமி யென
நித்தஞ் செய் மயி லேறிய
சத்திதான் தரு மைந்தன் வாழ் (ங்கல்லை)

ଓম তৎসত

இருவரும் தேடிக் காண இறைவன் என்போல்
 உருத்தாங்கி
 இணீங்கி யெவரும் வணங்கும் நல்லையில் இன்னை
 இவனென்ன
 ஒருவரு மறியா தோடி உலாவி உவகை பூத்த
 முகத்தினராய்
 ஒருநாள் என்றனை உற்று நோக்கிழர் பொல்லாப்பு
 மில்லை யென்று
 அருவமுங் காட்டி உருவமுங் காட்டி அப்பாற் கப்பாலாம்
 அருள்ளிலை காட்டிக் காட்டிக் காட்டி அந்த மாதி யில்லாச்
 சொருபமுங் காட்டிச் சும்மா விருக்கும் சூழ்ச்சத்தில்
 மாட்டிவிட்டான்
 துன்பம் இறந்தன இன்பம் இறந்தன சோதிசோதி
 சீவ்சோதி. 1

நல்ல மலர்

நல்ல மலரெடுத்து நல்லூரை நாடிப்போய்
நல்ல மனத்தோடு நாம் பணிந்தால்—நல்ல மயில்
ஏறிவீங்து காட்சி கொடுப்பான் எழில்முருகன்
தேறிவிடும் சிந்தை தெளி.

தெளியுமே நின்சிந்தை செல்வனருள் பொங்கி
வளியுமே வானவரும் தானவரும் ஓயாமல்
வந்து வணங்கும் வளஞ்சேரும் நல்லூரிற்
கந்தவெனச் சௌல்லிக் கருது.

கருத்திற் கருத்தா யிருக்குங் கழற்றுள்
விருத்தர்களும் பாலர்களும் வேண்டிப்—பெருத்த
மயிலிவரும் வேலா ! விமலா ! வெனச் சௌற்
பயிலவறு மெங்கள் பவம்.

பவம்நீங்கும் பன்னிருகை வேலா வெனவே
தவமோங்கும் சாந்தம் பொறுமை சிவமாம்
மனமு மடங்குமே மாசனைத்தும் தீருமே
சினமு மடங்குமே தேர்.

தேரடியிற் சென்று தெரிசித்தாற் போதுமெனப்
பாரறியச் சொன்ன பழங்கதையை—நீரறிய
மாட்டரோ நின்று மனங்கசிந்து பாடரோ
நாட்டரே கேளீர் நலம்.

நலமறிய மாட்டாமல் நானென்று சொல்லிப்
பலபேசும் பாவீ ! பணிவோர்—நிலவுலகில்
நல்லூ ரெனும்பதியை நாடித் தெரிசித்தாற்
பல்லூழி வாழலாம் பார்.

பாராயோ வென்னைநீ பார்த்துக் கவலையெலாம்
தீராயோ செய்ய திருவேலா—வாராயோ

மாமயி லேறி மகிழ்ந்து வரந்தந்து
சேம மூடன் காப்பாய் சிறப்பு.

7

சிறப்புக் குறைவிடமே தேவர் பெரும!
மறக்குறத்தி வள்ளி மணை!—நிறக்கொடிகள்
ஆடும் அழகுடைய நல்லூர் வாழ் ஆண்டவனே
நீடும் அருள்தருவாய் நீ.

8

நீயோ னென்று நினைக்கு மடியார்க்குத்
தாயே எனப்பெரியோர் தாம்வணங்கும்—நீயே
துணையல்லால் வேறு துணையொன்றுங் காணேன்
இணையில்லா நல்லூரா வின்று.

9

இன்றிருளை நீக்கி யெழுந்த கதிரவன்போல்
அன்றென் அகவிருளைத் தீர்ப்பதற்குக்—குன்றுபோல்
வந்தா ஞெஞ்வன் வளஞ்சேரும் நல்லூரில்
தந்தா ஞருளெனக்குத் தான்.

10

கிளிக் கண்ணி

ஆன்மா ஒருபோதும்—கிளியே
அழியாதது நாங்கள்
வீண்பாவம் விட்டிடடி—கிளியே
விளங்குநல்லூர் தெரியுதடி.

1

காண்பானும் காட்சியும்போய்க்—கிளியே
கண்டபல பொருளும்விட்டு
மாண்பாகச் சிந்தையிலே—கிளியே
வடிவேலைப் போற்றிடடி.

2

ஊண்பொருளும் ஓழியுமடி—கிளியே
உலகமெலாம் அழியுமடி
சேண்பொலியுங் திருவடியைக்—கிளியே
சிந்தையிலே போற்றிடடி.

3

சங்கோசை கேட்குதடி—கிளியே
தாளமேள முழங்குதடி
எங்கெங்கும் வெளிச்சமடி—கிளியே
ஏந்திமாய் நடந்துவாடி.

4

சண்பக மரத்தடியிற்—கிளியே
சாதுக்களின் கூட்டமடி
மண்போட்டால் மண்விமாதே—கிளியே
மனிதுரெல்லாம் கூடிக்கொண்டார்.

5

மாறிப் பொறிவழிபோய்க்—கிளியே
மாருட்டம் நீகொள்ளாதே
ஆறி நடந்துவாடி—கிளியே
அதிசயங்கள் மெத்தவடி.

6

தேர்முட்டிப் படிமேலே—கிளியே
செல்லப்ப ணன்ற சீமான்
ஆர்வமுடன் இருக்கிறுன்டி—கிளியே
அங்குபோவாம் வந்திடதி.

7

கிட்ட நெருங்கையிலே—கிளியே
கிடுகிடென்று நடுங்குதடி
முட்டாளைப் போலேஅவன்—கிளியே
முகமும் விளங்குதடி.

8

பித்தனெனப் பலபேரும்—கிளியே
பேசிப் பேசி இகழ்வார்கள்
ஏத்தினாலும் அவன் மனமோ—கிளியே
எள்ளளவங் கலங்காதே.

9

பத்தியுடன் வந்திடதி—கிளியே
பார்த்தவுடன் அஞ்சாதே
வித்தகஞ்சேர் திருவடியில்—கிளியே
விழுங்துநீ கும்பிடதி.

10

நாமறியோ மென்றுசொல்லிக்—கிளியே
நகைசெய்வான் நானுதே
தாமதம் பண்ணுதே—கிளியே
சடிதியாக் கும்பிடடி.

11

கோணுத சிந்தையுடன்—கிளியே
கும்பிட்டு நின்றிடடி
வீணை ஆசை யெல்லாம்—கிளியே
விட்டோடும் வெற்றியடி.

12

ஆரறிவா ரென்றுசொல்லிக்—கிளியே
அதட்டுவான் அஞ்சாதே
பாரறிந்த பித்தனடி—கிளியே
பட்சமுடன் பணிந்துநட.

13

கண்டார் நகைப்பரெனக்—கிளியே
கண்மணிக் அஞ்சாதே
பண்டார வேடமடி—கிளியே
பாடிப் பணிந்திடடி.

14

ஓண்டொடியே வந்திடடி—கிளியே
உள்வீதிக்கும் போவமடி
வண்டிவண்டி யாய்இளார்—கிளியே
வந்து குவியுதடி.

15

வகைவகையாய்ப் பச்சரிசி கிளியே
வாழைக்குலை தேங்காய்கள்
உவகையுடன் கொண்டுவந்து—கிளியே
உதவுகிறூர் பார்த்திடடி.

16

கற்புரப் பெட்டிகளும்—கிளியே
கட்டுக்கட்டாய்க் கரும்புகளும்
பொற்புவும் சந்தனமும்—கிளியே
பொலியுதடி வீதியெல்லாம்.

17

கண்டாயோ தார்மயிலே—கிளியே
 கந்தன்விளை யாட்டுக்களை
 மண்டலங்கள் நடுங்குமதி—கிளியே
 முணியோசை கேட்குதடி.

18

பந்திபந்தி யாயிருந்து—கிளியே
 பார்ப்பார்க் ளெல்லாரும்
 விந்தைசேர் மந்திரத்தைக்—கிளியே
 விளம்புகின்றூர் கேட்டிடடி.

19

பச்சைப் பகங்கிளியே
 பார்த்தாயோ கதவுகளை
 அச்ச மின்றி மூடிவிட்டார்—கிளியே
 அபிடேகம் ஆகுதடி.

20

ஏக மனதாகிக்—கிளியே
 எல்லாரும் ணிற்கையிலே
 வேகமுடன் கதவுகளைக்—கிளியே
 வேதியர்கள் திறந்துவிட்டார்.

21

அஞ்சடுக்குத் தீபமுதல்—கிளியே
 அடுக் கடுக்காய்த் தீபமெல்லாம்
 அந்தணர்கள் காட்டுகிறூர்—கிளியே
 அன்புடனே கும்பிடடி.

22

அங்கையிலே பூவெடுத்துக்—கிளியே
 அந்தணர்கள் ஆசீர்வாதம்
 சங்கையின்றிச் சொல்லுகிறூர்—கிளியே
 சண்முகளை வேண்டிடடி.

23

திருநீறும் சந்தனமும்—கிளியே
 தீர்த்தம்பரி மாறுகிறூர்
 செங்கமல மடமாதே—கிளியே
 சேவித்துநீ வேண்டியணி.

24

அத்தசாமப் பூசைக்குநாம்—கிளியே
ஆரணங்கே நிற்பமென்றால்
மெத்தநேர மாகுமடி—கிளியே
வீட்டிலேஆ ஸில்லையடி.

25

விரைவாய் நடந்துவாடி—கிளியே
வீணர்தங் கூட்டமடி
மாரிக்கால மானதனால்—கிளியே
மாகவன மாய்நடடி.

26

ஓடாதே வழுக்குமடி—கிளியே
உரைத்திடடி ஐங்கெதமுத்தை
வாடாதே வீட்டுவாசல்—கிளியே
வங்கோமே திறங்கிடடி.

27

முத்தி நெறி

ஙல்லுரார்ப் பதியிலே ஞான நெறிகாட்டச்
செல்லப்பன் என்னும் திருப்பெயரான்—பொல்லாப்பிங்
கொன்றுமே யில்லையென ஒதினுன் ஒதயான்
கண்டுமெய் தேறினேன் காண்.

1

காண்பதெலாம் பொய்யென்று காட்டினேன் காட்டயான்
வீண்பா வீணயெல்லாம் விட்டொழிந்தேன்—
மாண்புடனே
நீயும் மனத்தில் நினைத்தால் வீணயெல்லாம்
மாயும் இதைநீ மதி.

2

மதிக்கும் மதிகொடுக்கும் மானிலத்தை யாள
விதிக்கும் விமலனடி சேர்க்கும்—துதிக்கும்
அடியவர்கள் துன்பம் அகற்றி அருளுங்
கடிமலராற் பூசித்துக் காண்.

3

கானுவார் தொண்டர் கருதுவார் சொன்னசொற்
பேணுவார் பேணிப் பெரிதுவப்பார்—சானு
வளர்க்க வழிதேடி வையத் தலையார்
கலக்கமறக் கண்டு களிர்.

4

களிப்பெருகும் காமக் குரோதமெலாம் குன்றுங்
தெளிவுண்டாம் சித்தத்தில் தீமை—விளியுமே
ஆரறிவா ரென்றதனை அந்திசங்தி சிந்தித்தாற்
பேரறிவு தான்வருமே பின்.

5

பின்னுமுன்னு மில்லை பிரமமே யுள்ளபொருள்
என்னு மொழிதம் இதயத்தில்—மன்னுபவர்
சாந்தம் அடக்கம் தயவுடனே வாழ்ந்தினிது
சேர்ந்திடுவார் முத்தி தெரி.

6

சற்குரு தெரிசனம்

இராகம்—சாமா. தாளம்—ஆதி

பஸ்லவி

சற்குரு தெரிசனம் சகலபாக்கிய சுகம்
தாளினை பணிநீ தினம்

அநுபஸ்லவி

தாம்தன்னை அறியுமே
சாந்தமும் செறியுமே

(சற்குரு)

சாணம்

பேரன்பு பெருகிடும் பேதமை கருகிடும்
பிரியாப் பிரிய மெல்லாம் பேசாம லகன்றிடும். (சற்குரு)

ஆகம விதமுறை அகத்தினில் பொருந்திடும்
ஆசாபாச மகலும் நேசானு பூதி வரும். (சற்குரு)

தேவாதி தேவர்களும் செய்வார் பணிவந்து
சீவன் சிவனென்னும் தெளிவு முண்டாகுமே. (சற்குரு)

பொறி வழிப் புகுத்துதே

இராகம்—பைரவி. தாளம்—ஆதி

பல்லவி

பொறி வழிப் புகுத்துதே பொல்லாத மனம் ஜயோ
போக்கு வர வில்லாப் புண்ணிய னேகண் பாராய்.

அநுபல்லவி

அறிவை அறிவாலே அறியெனப் பெரியோர்தாம்
அன்று சொன்னார் அதை ஜயயோ மறங்கு. (பொறி)

சாணம்

கிறியும் கீழ்மையும் செய்து கீழும் மேலும் சென்று
நெறிவழிச் செல்லாமல் நெஞ்சு கலங்குதே
நீயே நானென்ன வெண்ணி நேசிக்க எனக்குன்றன்
நிசசொருபங் காட்டி நேரில் முன் வாராயோ. (பொறி)

வேண்டும்

நமச்சிவாய வாழ்கவென நயந்து பாடவேண்டும்
நயந்து பாடவேண்டும்
நமனுக்கிட மில்லையென வியந்து கூடவேண்டும்
இமைப்பொழுதும் மறவாமல் ஏத்தி விடவேண்டும்
ஏத்தி விடவேண்டும்
எமக்குக்குறை வில்லையென வாழ்த்தி விடவேண்டும். 1
சமயநெறி கடவாமல் தான் வாழ வேண்டும்
தான் வாழ வேண்டும்
தன்னைப்போற் பிறரை யெல்லாம் நேசித்திட வேண்டும்
உமையம்மை திருவடியைக் கும்பிட்டிடவேண்டும்
கும்பிட்டிடவேண்டும்
உடன் பிறந்தா ரோடுறவு கொண்டாடவேண்டும். 2

விருத்தம்

தெய்வமே யானெனதெ னுஞ்செருக் கால்மனது
 தீயவழி செல்லு தையோ
 செய்வதொன் றறிகிலேன் தேவாதி தேவனே
 திருவருட் பார்வை சாத்தி
 உய்யவழி காட்டுவாய் உன்னையல் லாதுதுஜை
 யுலகத்தில் எவருமுண்டோ
 வையகம் புகழ்நல்லை வாழும்வடி வேலனே
 மயிலேறு தம்பிரானே.

3

காப்பு

ஓரு பொல்லாப்பு மில்லை யென்னும்
 ஒசை யோடு உவங்து நோக்கி
 திருவருள் தீர்க்கை செய்த
 செல்வன்சீ ரடிகள் காப்பு.

1

ஆரறி வாரென்றுன்னும்
 அரியமங் திரத்தைத் தந்த
 பேரறி வுடைய செல்வன்
 பெய்கழு லென்றுங் காப்பு.

2

முழுவதும் உண்மை யென்று
 முகமலர்ந் தெனக்குச் சொல்லிப்
 பழுதற ஆண்டு கொள்ளும்
 பாதபங் கயனே காப்பு.

3

பாராதி பூத மெல்லாம்
 பரமன்தன் வடிவ மென்றே
 சீராக எடுத்துச் சொன்ன
 செல்வன்தா ளென்றுங் காப்பு.

4

காயமே கோவி லாகக்
 கண்டுபா வளைசெய் யென்று
 நேயமாய் எனக்குச் சொன்ன
 நிமலன்தாள் என்றுங் காப்பு.

5

பற்றினற் பிறந்தி றஞ்சு
 பாரினில் சுழன்று யந்தப்
 பற்றினை விடுவா யென்ற
 பரமன் தாள் என்றும் காப்பு.

6

பித்தனைக் காப்பாய்

கல்லாப் பிழையும் கருதாப் பிழையும் பொறுப்பாய் ஓம்
 காலனைக் காலாற் றுக்கிய பரனே அரனே ஓம்
 எல்லாம் செய்ய வல்லபம் உடையாய் எந்தாய் ஓம்

எழில் சேர் நல்லை வாழும் குருவே இறைவா ஓம்
 பொல்லா விளைகள் போகும் வண்ணம் புரிவாய் ஓம்

பூவார் மலர்கொண் டடியார் போற்றும் பொருளே
 எல்லாம் உங்செயல் ஆமெனும் எண்ணம் தருவாய் ஓம்
 ஏத்தும் நல்ல பித்தனை யென்றும் காப்பாய் ஓம். 1

மாறிப் பெருவழி போகா மனத்தார் இனத்தாய் ஓம்
 மாலோ டயனுங் காணை ஓளியே மணியே ஓம்
 ஆறும் பிறையும் சூடிய ஜயா மெய்யா ஓம்

ஆதியு மந்தமு மில்லாய் உள்ளாய் அறிவே ஓம்
 தேறித் தெளிவார் சிங்கதயி ஒரும் அழுதே ஓம்

செயசெய வென்று பணியும் தேவர்கள் தேவா ஓம்
 கூரிய சூலப் படையினை யுடையாய் கோவே ஓம்

கும்பிடும் நல்ல பித்தனை யென்றும் காப்பாய் ஓம். 2

போற்றியென் வாழ்முத லாய பொருளே அருளே ஓம்
 புண்ணியர் நண்ணும் பூரண வடிவே புகலே ஓம்
 தோற்ற மறைக்குங் காரணமாகிய தொல்லோய் ஓம்

சோதிச் சுடரே தோகைக் கிடமீ துணையே ஓம்
 நீற்றெருடு பொலியும் நெற்றிக் கண்ணை நிமலா ஓம்

நீதி வழுவா மாதவர் தங்கள் நெறியே ஓம்
 ஆற்றெருடு தும்பை அம்புவி சூடிய அரனே ஓம்

அன்புசெய் பித்தனை யென்றும் ஆளக்கடவாய் ஓம். 3

உன் நினை

இராகம்—காப்பி. தாளம்—ஆதி

பல்லவி

உன் நினை வல்லாவில்லை

உயிர்த் துணைவோனே—உம்பர் கோனே.

(உன் நினை)

அநுபல்லவி

அன்னை பிதா வாசான் நீயே வன்ம

மேஞ்சே வினைதானே. (உன் நினை)

சரணம்

என்னகச் சோதியே

இனி உன் பணிகதியே .

இன்பசா கர. மோன

மெனும் வடிவே என்கோனே. (உன் நினை)

உரையற்ற ஓமர் போலாய்

உள்ள முவந்து மேலாய்த்

தரை தனில் யோகசவாமி

தான் கடைத்தேற ஈடேற. (உன் நினை)

கருத்தில் கருத்தாகி

இராகம்—எதுகுலகாம்போதி. தாளம்—மிஸ்ரம்

பல்லவி

கருத்தில் கருத்தாகி யிருக்கின்ற தெய்வமே

கடைக்கண் பார்நீ தெய்வமே. (கருத்தில்)

அநுபல்லவி

ஓருத்தர் துணையுமில்லை உன்றுணை யல்லாமல்

உலகுயிர் பரமாகி நடிக்கின்ற செல்வமே. (கருத்தில்)

சாணம்

எங்கெங்கு சென்றாலும் அங்கங்கும் நீயே
சசா மதுராபுரி வாசா மீனட்சி
நேசனே சொக்கநாதா யோகனுக்கருள் தாதா
நின்றும் இருந்துமுனை யென்றென்றும் போற்றான்.
(கருத்தில்)

செழுமலர்த் திருவடி

இராகம்—காம்போதி. தாளம்—ஆதி

பல்லவி

செழுமலர்த் திருவடி தெரிசிக்கலராம்
வாராய் தீய மனமே. (செழுமலர்)

அநுபஸ்லவி

தொழுமடியார் பழவினைகள் கழுவித்தள்ளி
துரியங்கிலை அருளவல்ல நல்லை நாதன். (செழுமலர்)

சாணம்

முழுது முண்மையென முனிமுன் சொன்னமொழி
மோகங் தீர்க்குமதை முற்றிலும் நம்பி
அடுத்து வந்தவெனை ஆதரித் தாண்டுகொள்
அம்புவி மீது நம்பினேனே. (செழுமலர்)

அடியவர் குடியா ஆளும் அரனே
அரகர சிவசிவ சங்கர சம்போ
அழுதும் தொழுதுமடி பாடி யரற்றி
அதிவே கமா யோடி வாராய். (செழுமலர்)

சுசனே

இராகம்—கமாஸ். தாளம்—ஆதி

பல்லவி

சுசனே நல்லூர் வாசனே
இனிய வேல்முருகா உனைநம்பினேன் வாவா.

(சுசனே)

சரணம்

பண்ணினேர் மொழியாள்
பாலசுப்பிர மணியா
எண் ஞும் எண்ணமெல்லாம்
நண் ஞும் வண்ணம் வாவா.

(சுசனே)

தாசனை யோக சுவாழி
சாற்றும் பாவை
கேட்டுக் கிருபை கூர்ந்து
வாட்டம் தீர்க்க வாவா.

(சுசனே)

அவனே நான்

இராகம்—பைரவி. தாளம்—ஆதி

பல்லவி

அவனேநா னென்று சொல்லித் தியானஞ்செய்
வாய்தினமும்
ஆசையெல் லாமொழியும் ஈசன் அருள் பொழியும்
(அவனே)

அநுபல்லவி

அஞ்சாதே அஞ்சாதே பஞ்சாயப் பறக்கும் பாவம்
பஞ்சாட்சரத்தை நெஞ்சில் துஞ்சாமலே செயி.

(அவனே)

சரணம்

கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் மனத்தை
கூடுமட்டு முடக்கு
குருநாதன் திருவடியைக் கும்பிட்டு நீதொடக்கு
கோபும் பொருமை தள்ளு கொலை களவை எள்ளு
கூடிப் பாடி ஆடு சிவனடி யாரோடு. (அவனே)

ஆதியோ டந்தமுமில் லாதஆன் மாவென்று
அடிக்கடி நீபடி துடிதுடிப் பாய்நடி
அயலுனக்கில்லை ஆரறி வார்நல்லை
ஆசான் சொன்ன மொழி முழுவது முண்மை. (அவனே)

பலபல வானசித்தி பாரினிற் கைகூடும்
பத்தி நெறி விட்டிடாதே பத்தர் சொல்லைத் தட்டிடாதே
பைரவி ராக்ஷஸ் பாடிப் பணிசெய்யும் யோகசவாமி
பாவமெல் லாமோடப் பாரினில் ஈடேற. (அவனே)

திருவருள் தருவாயே

இராகம்—மோகனம். தாளம்—ஆதி

பல்லவி

தெய்வமே திருவருள் தருவாயே நீ. (தெய்வமே)

அநுபல்லவி

வையக மீதில் வணங்க அறியேன்
பொய்யும் புலையும் கொலையும் தவிரேன். (தெய்வமே)

சரணம்

கையும் மெய்யும் கருத்துக் கிசைய
ஐயா தந்தனை அதையா னறியேன்
மெய்யா உன்றன் மெல்லடிக் கபயம்
மேலும் மேலும் உனைநான் வேண்டுவன். (தெய்வமே)

செங்கெலுங் கண்ணலும் செறியும்கல் லூரில்
 தேசிகன் தாசன் யோகசவாமி
 சொல்லுங் கீதம் சொல்லுவார் கேட்பார்
 துன்பம் நீங்கி இன்பம் ஓங்கும். (தெய்வமே)

ஆள வேண்டுமே

இராகம்—சங்கராபரணம் தாளம்—திரிபுடை

பல்லவி

சஞ்சல மிகவும் மிஞ்சுதே சற்குருநாதா
 தமியேன யாள வேண்டுமே. (சஞ்சல)

அநுபஸ்லவி

வஞ்சம் பொருமை கோபம் வரவர நெருக்குதே
 வாழ் நாளினைச மிகமிகப் பெருக்குதே. (சஞ்சல)

சரணம்

எப்படிச் சொன்னலும் நீ ஏனென்று கேளாமல்
 செப்படி வித்தை செய்தல் திருவருட் காகுமோ
 ஒப்புவமை யில்லாத அப்பனே செல்லப்பனே
 உன்றுணை யல்லாமல் ஒருவரு மில்லை ஐயா. (சஞ்சல)

அடுக்குமோ வினை

இராகம்—நாட்டை. தாளம்—ரூபகம்

பஸ்லவி

அடுக்குமோ வினை நம்மைக்—கெடுக்குமோ

அநுபஸ்லவி

ஆன்மா அழியாதென்ன

ஆசான்பால் கேட்டபின். (அடுக்குமோ)

சாணம்

அடுத்தடுத்துச் சொல்வதினால்

ஆம்பயன் ஒன்றுமில்லை

அன்பேசிவ மென்றடியார்

அருள்வாக்கை மறவாதே. (அடுக்குமோ)

ஒன்றே இரண்டோவெனும்

சந்தேகங் தனைங்க்கி

ஓம்சிவாய நமவென

உள்ளத்துட் டெளிந்துகொள். (அடுக்குமோ)

தவஞ்செய்யும் யோகநாதன்

சாற்றும்நாட் டையைக்கேட்டு

சஞ்சலமில் ஸாமல் நெஞ்சில்

தானை தன்னையறி.

(அடுக்குமோ)

கிழமை வணக்கம்

அங்கையிற் போதுகொண் டெப்போதும் போற்றும்
அடியவர்கள்

தங்குறை தீர்க்கும் தயாநிதி யேசத்தி வேல்முருகா
பங்கைய னைக்குட்டி முன்சிறை வைத்திட்ட பாலகீனே
திங்கட் கிழமை வருவாய்நல் ஹரில்வாழ் தேசிகனே. 1

ஓவ்வா தெனச்சொல்லி ஊரூர்கள் தோறும் உலைந்தலையும்
இவ்வீணற் காக்க இனிவரு வாய்இள வேல்முருகா
தெய்வானை வள்ளி தினமும் மணிசெய்யும் சேவகனே
செவ்வாய்க் கிழமை வருவாய்நல் ஹரினிற் ரேசிகனே. 2

பதமலர் போற்று மடியவர் தம்மைப் பரிவுடனே
இதமுடன் காக்குங் குருமணி யேஸ்மில் சேர்முருகா
சதமுனை யன்றி ஒருவரு மில்லையித் தாரணியிற்
புதனெனும் வாரம் வருவாய்நல் ஹரில்வாழ்
புண்ணியனே. 3

தயாநிதி யேயென்று தாள்போற்றும் அன்பார் தமக்கு
வரும்
வியாதி வறுமை விலக்கு மருங்தே விழுப்பொருளே
தியான நிலையி ஹனிக்கண்டு தேறித் தெளிவதற்கு
வியாழக் கிழமை வருவாய்நல் ஹரில்வாழ் வேலவனே. 4

புள்ளிக் கலாப மயிலேறும் வேலவ புண்ணியனே
தெள்ளித் தெளிந்தவர் சித்தத்தி ஹறும் தெளியமுதே
வள்ளிக் குகந்தவ னேமுரு காமற வாமலெலை
வெள்ளிக் கிழமை வருவாய்நல் ஹரில்வாழ் வேலவனே. 5

இனியே தெனக்குன் னருள்வரு மோவென வேங்கிமனம்
தனியே யிருங்து வருங்து தையோசத்தி வேல்முருகா
கனியே கனியி ரசமே அடியனேன் கண்களிக்கச்
சனிவாரம் தன்னில் வருவாய்நல் ஹரில்வாழ்
சண்முகனே. 6

தாயினு மன்பு தழைத்த குருவே தயாபரனே
தீயினு மிக்க திருமேனி யும்முன் திருவடியும்
நாயினு மிக்க கடையேனை ஆள நலமுடனே
ஞாயிறு தோறும் வருவாய்நல் ஹரில்வாழ் நாயகமே. 7

தங்கள் வணக்கம்

கலிவிருத்தம்

செய்ய மேனிய னேசிவ னேயுனைக்.
கையு மெய்யும் கருத்திற் கிசையவே
வைய கந்தனில் வாழ்த்தி வணங்கிடத்
தையில் வுந்தருள் தான்செய்ய வேண்டுமே. 1

மாசில் மாதவர் மனத்திற் கினிமையே
பேசில் இன்பம் விளைக்கும் பெருமையே
வாசி யாம்பரி ஏறும் வலவனே
மாசி மாதம் வருக வருகவே. 2

பங்கில் மங்கையை வைத்த பராபர !
இங்கும் அங்கும் இருக்கும் இறைவனே
துங்க மால்விடை யேறுநற் சோதியே
பங்கு னிதனிற் பாங்கின் வருகவே. 3

செத்தா ரென்பு திகழ்திரு மார்பனே
அத்தா வென்றடி போற்றுவார்க் கன்பனே
கத்தா உன்னைநான் கண்டு களித்திட
சித்தி ரைதனிற் சீக்கிரம் வருகவே. 4

தேகா திதனை மெய்யெனச் சிந்தைசெய்
மோகா திபதி யாகிய மூர்க்களை
ஏகா திபதி நீயேனை யாஞ்சுவான்
வைகா சியெனும் மாதம் வருகவே. 5

ஆனி ரைதனை மேய்க்கு மரியொடு
நானி வந்தரு நாதனுங் காண்கிலர்
வானு லாவும் மதிவைத்த அப்பனே
ஆனி மாதம் வருக வருகவே.

6

பாடி யாடிப் பணியு மடியவர்
சூடிக் சூடிக் கும்பிடுவா ரவர்
வாடிப் பின்னர் மகிழுச் செய் வள்ளலே
ஆடி மாதம் வருகஅன் பாகவே.

7

பாவ ணிசெய்து பாடும் அடியவர்
நாவ ணிசெய்து நிற்கும் நலஞ்சுடர்
ழவ ணிசெய்து போற்றுவார் சிந்தையில்
ஆவ ணியருள் மாதம் வருகவே.

8

அரட்டு மன்பர்க் கருள்செய் யிறையவன்
அரக்க னுக்கருள் செய்தவன் என்னையும்
புரக்கு மாறடி யேன்புகழ் போற்றிடப்
புரட்டா சிதனில் புண்ணியன் நண்ணுமே.

9

துப்பி சைந்த இதழ் மடத் தோகையாள்
அப்பி சைந்த அணிமுடி ஆண்டவன்
செப்பி சைந்து திறலுடன் என்முனம்
ஜப்ப சியெனு மாதம் அனுகவே.

10

கார்த்தி கேயைனக் கண்ணுத லிற்றறு
கீர்த்தி வாய்ந்த கிருபா சமுத்திரம்
தோத்திரம் செய்வார் துன்பங் துடைத்திடக்
கார்த்திகை யெனும் மாதத்திற் காணுமே.

11

மார்க்க நன்னெறி சென்றிடு மாந்தர்கள்
மூர்க்க மான குணத்தை முனிந்திடும்
போர்க்கு றிப்புடைப் புங்கவன் புண்ணிய
மார்க் கழியில் வருக வருகவே.

12

இலங்கை வாழ்வான்

திருத்தாண்டகம்

பாரோடு விண்ணையீப் பரந்தான் கண்டாய்
 பாவிப்பார் பாவம் அறுப்பான் கண்டாய்
 நீரோடு மதிகுடி நின்றுன் கண்டாய்
 நேரிழையாள் ஒருபாகங் கொண்டான் கண்டாய்
 காரோடு நேர்பொருவும் கண்டன் கண்டாய்
 கருதுவார் கருத்தினி லிருப்பான் கண்டாய்
 சீரோடுசேர் திரையிலங்கை வாழ்வான் கண்டாய்
 சிவனென்னும் பெயருடைய செல்வன் ரூனே.

1

பத்திசெய்யுடி உத்தமர்தம் மனத்தான் கண்டாய்
 பண்டுகடல் நஞ்சண்ட கண்டன் கண்டாய்
 நித்தியனைய் நின்மலனைய் நிற்பான் கண்டாய்
 நினைந்துருகும் அடியவரை ஆள்வான் கண்டாய்
 தித்திக்கும் தேஞ்செடுபா லானுன் கண்டாய்
 செழுவரையை வில்லாக வளைத்தான் கண்டாய்
 எத்திசையும் புகழிலங்கை வாழ்வான் கண்டாய்
 என்னை யென்றும் பிரியாத செல்வன் ரூனே.

2

கல்லானை கன்னலுண்ணச் செய்தான் கண்டாய்
 கயிலாயம் எடுத்தவனை நெரித்தான் கண்டாய்
 எல்லாமா யல்லவுமா யிருப்பான் கண்டாய்
 என்னையொரு கணமேனும் பிரியான் கண்டாய்
 சொல்லாலே துதிப்பவர்தங் துணைவன் கண்டாய்
 தொல்லைநாட் செழுஞ்சுடராய் நின்றுன் கண்டாய்
 செல்லாரு மிலங்கையிலே வாழ்வான் கண்டாய்
 சிவனென்னும் பெயருடைய செல்வன் ரூனே.

3

குருநாதன் அருள்வாசகம்

ஓரு குறைவுமில்லை

நமது உயிருக்குயிராய் இருப்பவர் கடவுளே.

ஆகையால் நாம் அவருடைய உடைமை.

அவருடைய அடிமை.

நம்முடைய அசைவெல்லாம் அவருடைய அசைவே.

நாம் அவரை ஒருபோதும் மறந்திருக்க முடியாது.

நமக்கு ஓரு குறைவுமில்லை.

நாம் என்று முள்ளோம்.

எங்கு மிருக்கிறோம்.

எல்லா மறிவோம்.

இப்படியே நாம் இடையருது சிந்தித்துச் சிந்தித்துக் கீழ்மையான குணங்களைப் போக்கி மேலான தெய்வ தத்துவத்தை அடைவோமாக.

‘சந்ததமு மெனதுசெயல் நினதுசெயல் யானெனுங் தன்மைநினை யன்றியில்லாத்
தன்மையால் வேறலேன் வேதாந்த சித்தாந்த
சமரச சுபாவமிதுவே.’

என்னும் தாயுமானவர் அருமைத் திருவாக்கே இதற்குப் போதிய சான்று.

சிவதொண்டன் மலர் 1 : இதழ் 3—1935

சிவனடியார் .

நாங்கள் சிவனடியார் ;:

ஆதியுமந்தமும் இறப்பும் பிறப்பும் இரவும் பகலும் சுகமும் துக்கமும் எங்களுக் கில்லை யென்னும் திரும்ந்தி ரத்தை எவ்வெருவன் மறவாமல் தியானஞ் செய்கிறுனே அவனுக்கு ஒரு குறையும் வராது.

எதை நீ பாவனை செய்கிறுயோ அது நீ யாவாய்.

இதற்கெல்லாம் விடாமுயற்சி, அதூவது சலியாமை வேண்டும்.

பாடுபட அஞ்சபவனுக்கு ஒரு பிரயோசனமு முன்டாகாது ; புடின்றிப் பட்டங் கிடையா தென்பது உலக வழக்கம்.

காரியசித்தி எய்தும் வரையும் விடாமுயற்சி செய். நீ ஏன் ஓயாமல் கெட்ட காரியங்களைச் சிந்திக்கிறோய்? அச்சிந்தனையை விட்டு முழுமனத்தோடு தெய்வத்தை வணங்கு. உனக்கு விதிவசத்தாற் பொருந்துவனவற்றை உவகையோடு ஏற்று நடத்து. இறுதியில் யாவும் ஜெயமாகும்.

அது அப்படி யுள்ள காரியம் என்பதைச் சதா நெஞ்சிற் பதித்துக் கொண்டு இயல்பாய் உனக்கு வரும் வேலைகளையும் கடமைகளையும் செய்து கொண்டிரு ;— அல்லது அவற்றை விட்டிரு. எதுவும் சரியே.

செய்தலிலும் செய்யாமையிலும் அது தங்கியிருக்க வில்லை. கருமம் இல்லாமையை விரும்பாதே. கருமத்தைப் பற்றுதே. செய்தல் செய்யாமை இவற்றுள் இயல்பாய் எது உனக்கு அமைகின்றதோ அதையே பற்றி நில்.

உபதேசம்

ஓழுக்கம் உயிரினுஞ் சிறந்தது. ஓழுக்க முடையார் எல்லாமுடையார். ஓழுக்கங்களாவன கொல்லாமை, கள் ளாமை, பிறர் வசை உரையாமை, பிறர் பொருள்கள் ராமை, தாழ்மை, பொய்யுரையாமை முதலியனவாம்.

எக்கருமத்தைச் செய்யும் பொழுதும் ஊக்கத்தோடும் சிரத்தையோடும் மனமகிழ்ச்சியோடும் செய்து பழகுதல் வேண்டும். அப்படிச் செய்து பழகிவங்தால் மன உறுதி உண்டாகும். அஃதாவது மனம் ஏகாக்கிர சித்தத்தைப் பொருந்தும். பொருந்தவே ஆன்ம சக்தி அதிகரிக்கும். நினைத்த காரியம் நினைத்த மாத்திரத்திலே உண்டாகும். இவர் பகைவர், இவர் உறவினர் என்ற பாகுபாடு சித்தத்திற் புகுந்து கவலையை உண்டாக்காது.

எல்லாம் என்னிடத்தே உண்டாகின்றன ; எல்லாம் என்னிடத்தே நிலைத்திருக்கின்றன ; எல்லாம் என்னிடத்தே ஓடுங்குகின்றன என்ற தூய்மையான எண்ணம் உடையவராய் இருத்தல் வேண்டும். மேலும் எனக்கொரு குறைவுமில்லை ; என்னிடத்திலே எல்லாரும் அன்பாய் இருக்கிறார்கள் ; நானும் எல்லாரிடத்திலும் அன்பாய் இருக்கிறேனன்று அடிக்கடி நினைந்து நினைந்து சாதிக்க வேண்டும். இப்படியே இடைவிடாமற் பழகி வந்தால் எல்லா மறியும் ஆற்றலும் எல்லாஞ் செய்யும் வல்லமையும் எளிதிற் கைவரும்.

॥ ஓம் தத் சத் ஓம் ॥

சன்மார்க்கம் .

குரங்குபோல் மனங்கூத்தாடு கின்றதே.

இதன் கூத்தை எப்படி யடக்குவதென்று தெரிய வில்லையே. நன்று சொன்னாய். இதற்கு கல்ல மருங்துன் னிடமுண்டு. நீ அதை மறந்து போனாய். சொல்லுகிறேன் கேள்.

சிவத்தியானு மென்னு மருங்தைத்த் தினங்தோறுஞ் சாப்பிட்டு வா. மனக்குரங்கின் பிணி மாறும்.

அதைச் சாப்பிடும்போது அனுபானத்தைக் கூட்டிச் சாப்பிடு. அதுவு முன்னிட முண்டு.

அது என்னவென்றால் : நாவடக்கம், இச்சையடக்கம் மென்னுஞ் சரக்கோடு சேர்த்துச் சாப்பிடு.

இதுவும் போதாது.

பத்திய பாகத்திலே தான் முற்றுங் தங்கி யிருக்கிறது. அதுவு முன்னிட முண்டு.

அது என்னவென்றால் : மிதமான ஊன், மிதமான நித்திரை, மிதமான தேக அப்பியாசம் என்பவையே. வெற்றி நிச்சயம்.

ஆன்ம லாபத்தின்பொருட்டிதைச் செய்.

மனத்தை ஒருவன் அடக்கி வெற்றி கொள்ள முழு மனத்தோடு விரும்புவதற்கால் சிவத்தியானத்தைத் தினங்தோறும் செய்து வரக் கடவன்.

படிப்படியாக அவன்மன மொடுங்கி வருவதை அவன் கண் கூடாகக் காணுவான்.

சாந்தம், பொறுமை, அடக்கம் முதலிய நற்குணங்கள் அவனிடத் துதிக்கும்.

அவன் மன மெந்த நேரமும் மகிழ்ச்சி யடையதாகவே இருக்கும். இகழ் புகழிரண்டினாலும் இழிவடையான். அந்தராத்மாவிலே சுகிப்பான். பிறர் சுகம் தன் சுக மென்ற எண்ணம் பெருகும்.

கைவிளக்கை யொருவன் கொண்டு செல்வானாலே இராக்காலத்தில் அவன் மனங் கலங்குவானு? கலங்கான். அப்படியே சிவத்தியானத்தைச் செய்து வருவானாலே மாயவிருள் அவனை யடையுமா? அடையா.

போதனையிலுஞ் சாதனை சிறந்தது.

ஓரு பொல்லாப்பு மில்லை.

ஆன்ம லாபமே பொருளெனக்கண்ட அறிஞர் அநித் தியமான இந்த உலக இன்ப துன்பத்தின் மயங்காது தாமரையிலையில். நீர் போற் சகத்துடன் கூடிவாழ்வார். ஆன்ம லாபத்தைப் பெற நினையாதவர் இந்த உலகத் துன்ப இன்பத்தினற் கலங்கித் தியங்கித் திரிவார்கள். ஆன்ம லாபத்தையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு நன்மை தீமையை வென்று நான் என தென்னும் அகங்கார மம காரங்களைக் களைந்த அறிஞர் இறைவன் திருவடி நிழவில் பிறப்பிறப்பற்றுப் பேரின்பத்துடன் வாழ்வார்.

அஃதறியா அறிவிலிகளே துன்பக் கடவிலே வீழ்ந்து எரிவாய் நிரயத்துக் காளாவார்.

வண்டுகள் பூவைக் கிண்டித்தேனை ஏன்டு ஒன்று மறியாது கிடப்பது போல் பக்தனும் சித்தமாகிய பூவைச் சிவத்தியானத்தினால் கிண்டி ஆங்கு வருமானந்தத்தேனை யுண்டு ஒன்று இரண்டு, நன்று தீதென்றறியாமற் தேக் கிக் கிடக்கிறுன்.

ஓரு கமக்காரன் தன்னுடைய நிலத்திலே நல்ல வித்தையிட்டு அதிலுண்டாகுங் களையைக் களைந்து, விளையுங் தானியத்தை யொன்று சேர்க்கிறுன்.

அதுபோலப் பக்தனும் சிவமாகிய நிலத்திலே பக்தி யென்னும் வித்தை வித்திக் காமக்குரோத மோக மத மாச்சரிய மென்னுங் களையைக் களைந்து சிவபோக மென்னுங் தானியத்தைச் சேர்த்து வைத்துப் புசிக்கிறுன்.

பூலோகமாகிய நந்தன வனத்திலே சீவர்களாகிய மலர்கள் மலர்ந்து கிடக்கின்றன. சிவன் அதைக்கண்டு மகிழ்கிறுன்.

பொற்கொல்லன் பொன்னை யெடுத்துப் பல பூண் களைப் படைக்கிறுன்.

சிவனுகிய பெரிய பொற்கொல்லன் ஆன்மாவாகிய பொன்னை யெடுத்துச் சீவர்களாகிய பலபணிகளையு மாக்குகிறுன்.

வைத்தியுன் பல மூலிகளையு மெடுத்து ஒன்றுக்கீ நோய்க்கு மருந்து கொடுத்து நோயை மாற்றுகிறுன்.

பெரிய ஞான வைத்தியனும் தனு கரண புவன போகங்களை ஆன்மாவுக்குக் கொடுத்து அதன் நோயை மாற்றி இன்ப வீட்டில் வைக்கிறுன்.

தாய் தனது குழந்தைகளுக்கு விளையாட்டுச் சாமான் களைக் கொடுத்து மகிழ்விக்கிறுள்.

சிவபெருமானுங் தன் குழந்தைகளாகிய எங்களுக்குப் பலவிதமான இன்பங்களையுங் தந்து மகிழ் விக்கின்றுன்.

பொறி வழியே போந்து மனம் அலைய அறிஞர் இடங் செகாடார். ஏனெனில் ஆத்மாவே தானென அறிந்தவர்கள்.

ஆசை நோய்க்கு இடங்கொடுப்பாரா? அன்று.

அவர் தம்பெருமையை வேத சிவாகமங்களும் புகழ் கின்றன.

இவர்களைக் கண்டால் கல்லுங் கரையும்.

அனைத்தினும் வெற்றி யுண்டு.

சிவத்தியானம்

ஓ மனிதனே ! நீ உண்மைப் பொருள்.

கேடற்றவன். உனக்கு ஒருவருங் கேடு விளைக்கமுடியாது.

நீ இங்கும் அங்கும் எங்கும் உள்ளவன். நித்தியன்.

உறுதியுடனே சிங்கங் கானகத்தில் திரிவதுபோல் உலகமாகிய கானகத்தில் திரி.

எந்த விதத்திலும் தளர்வடையாதே.

ஒரு நூதனமு மிங்கில்லை. முழுதுமுண்மை.

ஒரு பொல்லாப்புமில்லை.

ஓ மனிதனே ! வானம் வந்தாலும் பூமி வந்தாலும் ஆட்சிசெய்யக் கருதாதே.

சாட்சியாயிரு. மாட்சி உன் பிறப்புரிமை.

அது என்ன வுபாயத்தாலு மடையப்படுவதொன்றன்று. அப்படியுள்ள காரியம். மற்றனைத்துஞ் செப்படி வித்தை. அறிவு, அறியாமை உன்னிடமில்லை.

நீ பரமாத்மா.

॥ ஓம் தத் சத் ஓம் ॥

ஓ மனிதனே ! சற்றுப் பொறுமையாயிருந்து பார். நீ யாரெனத் தெரிந்து கொள்ளுவை. துயருறத் தகாத காரியங்களில் துயருறுதே. துன்பமு மின்பமும் உலக்நடவடிக்கைகள். நீ சித்துப் பொருள்.

உன்னை ஓன்றும் தாக்கமாட்டாது. எழுந்திரு. விழித் துக்கொள். சிவத்தியான மென்னுங் திறவுகோலால் மோக்ஷவீட்டின் கதவைத்திறந்து பார். எல்லாம் வெளி யாகும்.

॥ ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி ॥

ஓ நண்பனே ! உன்னை யார்தான் பாவியென்று சொல்ல வல்லான். ஏன் ?

நீ சிவத்தின் அம்சமல்லவா ? மறந்து போனைய. ஓம் தத் சத் ஓம் என்று ஓயாமற் சொல்லு. உன் முழுமனத் தோடும் இறைவனுக்கு உன்னை ஒப்புக்கொடு.

சிவத்தியானத்தை அசட்டை பண்ணதே. ஈற்றில் யாவும் நன்மையாய் முடியும். சோம்பலுக்குஞ் சோம் பலின்மைக்கும் நீ கட்டுப் படாதே.

அதிகப் பேச்சில் என்ன பயன். பண்படுத்தப்பட்ட தரையிலன்றே நீல்ல பயன் வரும். அஞ்சாதே.

நாங்கள் சிவனடியார். சிவபெருமான் என்றுள்ள வரோ அன்று நாமுள்ளோம்.

வெப்பங் தட்பம், இன்பம், துன்பம், இளமை, முதுமை இயற்கையின் குணங்கள்.

இவைகளின் தீண்டுதலால் நாமேன் கவலைப்படுவான். இவைகள் தோன்றி மறைவன. நாமோ தோன்றுவது மில்லை. மறைவது மில்லை.

உன்மை இன்மை யாகாது. இன்மை உன்மை யாகாது.

எல்லாஞ் சிவன் செயலென்ற எங்களுக்குக் குறைவு முண்டோ ? நிறைவு முண்டோ ? நாம் சிவபெருமானென்ற நாலிலே கோக்கப்பட்ட பல நிற மூளை மணிகளை யொப்பவர். நாலறுவது மில்லை. நாங்கள் சிதறிப்போவது மில்லை. பலபடப் கூறுவதால் பயனில்லை.

॥ ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி ॥

ஓ சினேகிதா ! நீ சிவனடியானென்று முழுமனத் தோடும் நினை. எல்லா வெற்றிய முன்னிடமுண்டு. அதற்கு மேல் வேறேற்று மில்லை.

யாவு முன் காலடியில்.

॥ ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி ॥

குரு வாசகம்

ஆத்துமா நித்தியமானது, பிரிவில்லாதது, பூரணமானது. சரீரமோ அழியுங் தன்மையுள்ளது. பிரிவுள்ளது. இப்படி யிருக்கையில் நாங்கள் இவ்விரண்டையும் சரி யென்று சொல்ல முடியுமா? அப்படி நாங்கள் சொன்னல் இதிலும் பெரிய பாவமும் பழியும் வேறுண்டோ?

ஆத்துமா எல்லாத்துக்கு மாதியாயுள்ளது. யாவையும் ஆளுகின்றது.

சரீரமோ தொடக்க முடையது. ஆள்ப்படுங் தன்மையுடையது.

இப்படி யிருக்கையில் நாங்களிவ்விரண்டையும் ஒன்றேடோன்று ஒப்பிட்டுப் பார்க்க முடியுமா? அப்படி யொப்பிட்டால் இதிலும் வேறு பழி கிடையாது.

இயற்கையிலே ஆத்துமா அறிவுடையது. தூய்மையானது. சரீரமோ அறியாமை யுடையது. தூய்மையற்றது. இவ்விரண்டையும் ஒப்பிட்டால் இதிலும் அஞ்ஞானம் பிறிதுண்டோ?

ஆத்துமா பிரகாசமுடையது. அதாவது சுயம்பிரகாச முடையது.

சரீரமோ இயற்கையிலே இருள் மயமானது. இவ்விரண்டையும் மொப்பிடலாமா?

யாரோருவன் தன்னைச் சரீரியென்று நினைக்கிறானே ஐயோ, அவனிலுங் கீழ்மகன் யார்?

யார் ஒருவன் தன்னுடைய சரீரமென்று சொல்லுகிறானே அவன் மட்பிண்டத்தைத் தன்னுடையது என்று சொன்னது போலிருக்கும்.

யார் ஒருவன் தன்னைப் பூரணனென்றும், நித்தியன் என்றும், இயற்கை அறிவுடையவை என்றும் நினைக்கிறானே அவன் உண்மை யறிவாளி. அவனுக் கிண்ணயாக ஒரு தெய்வமும் மில்லை.

யார் ஒருவன் தன்னை ஓர் அழுக்கும் பற்றமாட்டா வென்றும், மாறுபாடில்லாதவனென்றும், தூய்மையிலுங் தூய்மை யென்றும் நினைக்கிறாலே அவனை அறிவாளிகள் ஞானி யென்று சொல்லுவார்கள்.

வேதம் ஆகமம் யாவும் இந்த உலகம் முழுதும் தெய் வமே நிறைந்திருக்கிற தென்றும் அதைவிட வேறுயாது மில்லை யென்றும் முறையிட நாங்கள் எப்படி உலக மிருக்கிறது சரீர மிருக்கிறதென்று நினைக்கலாகும். அப்படி உலகம் சரீர வேறு யிருக்கிறதென்றால் இதைவிடப் பழி பிறிதுண்டோ? ஆன்றேரும் 'நின்றவார் பிறரின்றி நீயே ஆனாய்' என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள்.

இன்னேரன்ன பல காரணங்களாலும் கடவுளைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை. யாவு மவன் செயல்.

சொல்லெல்லாம் மோனம்
தொழிலாதியும் மோனம்
எல்லாம் நன்மோன நிறைவே.

நான் யார்

நீ உடம்பன்று, மனமன்று, புத்தியன்று, சித்தமன்று, நீ ஆத்மா.

ஆத்மா ஒரு நானும் அழியாது. இது மகான்களு அடிய அநுபவ சித்தாந்தம். இந்த உண்மை உனது உள்ளத்தில் நன்றாய்ப் பதியக் கடவது.

ஆனால் நீ கவனிக்க வேண்டியது ஒன்றுண்டு. அதாவது தருமநெறியிற் பிசகாதே. எவ்வுயிரும் பெருமான் முன்னிலை என்று சாதனை செய். கடவுள் உள்ளும் புறம் பும் உள்ளவர்.

இப்படிக்கு
அவனே—நானே

பாட்டின் அகர வரிசை

அ

	பக்கம்
அகரத்தில் உகரமகர மமரும்	246-249
அகரமாம் எழுத்துப்போல அனைத்திலும் கலந்து	42
அகவிகைகள் லானோளருமுனி சாபத்தால்	213
அங்கிங்கென் ரெண்ணுதே அவனிவனென்று	157
அங்கும் இங்கும் எங்கும் திருக்கூத்து	160
அங்கு மிங்கும் எங்கும் ஓடாதே	201
அங்கையிற் போது கொண்டெப்போதும்	269
அடுக்குமோ வினை	268
அடியவர் மனத்தை நீங்கா அப்பனே	63-64
அண்ட சராசரம் அவன் திருமேனி	16
அண்ணன் மாரே தம்பிமாரே ஆச்சிமாரே கேள்வி	67
அத்துவா மாக்கமா றும் அகற்றியே யடியனேனை	40
அத்து விதப் பொருள் காப்பாம்	57
அந்த வாக்கும் பொய்த்துப் போமோ	109
அந்தம் ஆதியும் இல்லான் அடியரை	8-9
அந்தமும் ஆதியும் அகன்றேன் வருக	22
அந்தி சந்தியுஞ் சிந்திக்கு மெய்யன்பர்	139-140
அப்பனும் அம்மையும் நீயே	241-242
அப்பனே ஆருயிரே யன்பே யென்னதரவே	83-84
அரியதிலரியது ஆன்மா வதுதான்	215
அரியயனுங் தேடி யறியாத் திருப்பாதம்	58
அருமரு தொரு குருமருங்து	180
அருவாகி ணின்றவன் ஆசானுய் நல்லூரில்	192
அருவாயுருவாயருவருவாய் நிற்கும்.	211
அருள் நீ தாதா வே—எனக்கார்தான்	236
அவனே நானென்று	265
அவனன்றி ஓரனுவும் அசையாது எனும் பெரிய	193
அறஞ் செய விரும்பென ஒளவையார் தந்த	113
அறிவுடைய ரெல்லா முடையரெனவே	91-93

பக்கம்

அன்பர் பணிந்தேத்தி நிற்கும் நாடெங்கள் நாடே	12
அன்பர் தஞ்சிங்கையில் உறைவோனே	102
அன்பில்லேன் பொறுமையில்லேன்	228-229
அன்பினுருகி அவனேதானென் ஹன்றே	231
அன்பு சிவ மென்றருளார் சொன்ன மொழி	137
அன்பு நெறியு மருணைறியு மறியாதேனை	49
அன்புடனே ஐந்தெழுத்தைச் சொல்லு—வேல் வேல்	151
அன்பே சிவம் அறிந்திட்டா	126
அன்பே சிவமென்ற அடியார் திருவாக்கை	240
அன்பே சிவமெனு மான்றேர் வாக்கை	139
அன்பே யுருவா யமர்ந்த அடியவருக்கின்பம்	110
அன்பே வடிவாய் அமைந்த துறவீ !	82
அன்னைபிதாக் குருவாகி அடியேனை ஆட்கொண்ட	195
அன்னை பிதாக் குருவாகி ஆண்டு கொண்ட தெய்வம்	18-19
அன்னை பிதாக் குருவாய் ஜயனெனை	10
அன்னை பிதாக் குருவானை—அரன்	116
அனைத்துஞ் சிவன்செய் வென்றறிந்த பெரி யோர்க்கு	25-26
அனைத் துயிரும் நியே தம்பி	121
அனைவருக்கும் தெய்வம் ஒன்றே	243

ஆ

ஆசான் அருளால் அகந்தை அழிந்தது	185-186
ஆசானைக் கண்டேன் அருந்தவர் வாழ் நல்லுரிற் ஆடுமயிலே பணிந்தாடு மயிலே	158
ஆடுபாம்பே பணிந்தாடு பாம்பே.	45
ஆடுவர் பாடுவர் அந்தியும் சந்தியும்	197
ஆண்டவன் திருவடி வேண்டிக் கொண்டால்	135
ஆதியு மந்தமு மில்லான்—தம்பி	170
ஆரக்த்தினுஞ் சென்றவர் உண்கிலர்	117
ஆரறிவார் என்றப்பன் சொல்வான்—தன்னை	38-39
ஆவதோ ஒன் றுமில்லை அழிவதோ ஒன் றுமில்லை	167
ஆன்மா ஒருபோதும்—கிளியே	119
ஆன்மா நித்தியம் ஆன பொருளென	254-257
	238

	பக்கம்
ஆனந்தக் கூத்தாடினன் தொண்டன்	146
ஆனந்த நடனம் ஆடினன்	191

இ

	பக்கம்
இடைப்பிங்கலீ என்னும் இருவாசல் அடைத்து விட்டு	175-178
இணைக் கமல மலர்ப்பாத விரலி னுனி	208
இராஜாதி ராஜன் ஸ்ரீநாடராஜன்	63
இரு ஸ்லை டிரவி மதியாயினன் காண்	95-97
இருவரும் தேடிக்கானை இறைவன் என்போல்	251-252
இல்லாஞுந் தா னுழிசைங் தொன்றுய் வாழ்வதே	214
இல்லை யென்னமல் இரப்போர்க் கொன்றீவரேல்	153
இளம்பிறை சூடிய எந்தை பெருமான்	68
இன்பதுன்பம் இவையே மாயை	7
இன்றுகி நாளையா யிருப்பாளை எப்பொழுதும்	76-77

ஈ

	பக்கம்
ஈசனே நல்லூர் வாசனே	265
ஈழாடு வாழுவந்த எழில் மிகுந்த தொண்டன்	118

உ

	பக்கம்
உண்டில்லை யென் று சொல்ல வொண்ணுதான்	222
உண்ணுதே உறங்காதே ஊரூராய்த் திரியாதே	154
உண்மை முழுதுமென ஒதுமொரு மொழியால்	62
உருக்கு மொரு மொழியால் உளங்கொள்ளை	190
உலகமும் உயிரும் உம்பர் பிரானும்	187-188
உலக முவக்கவும் உன்மனங் களிக்கவும்	78
உவமானங் கடந்த கடவுள்—கேண்மின்	164
உன் நினைவல்லால் இல்லை	143
உன் நினைவல்லா வில்லை	263

ஓ

	பக்கம்
ஓன் தூது சங்கே ஓன் தூது	189
ஓன் னு மவனே உயிருமவனே	80

எ

	பக்கம்
எங்கள் குருநாதன் எழில்நல்லை வாசன்	51
எங்களை யாள்குரு நாதா—நின்	52

	பக்கம்
எங்கெடயே ! எங்கெடயே ! என்றேத்து மெய்யடியார்	35-36
எங்நாளும் நல்லூரை வலம் வந்து வணங்கினால்	232
எல்லாம் நீயென எண்ணுதல் இன்பமே	105-106
எல்லாமவனேயா மெல்லாமவன் செயலே	47
எல்லார்க்குங் தம்பிரா னென்னை வந்தாண்டு கொண்டான்	88
எல்லாஞ் செயவல்லபிரான் இங்கு வருமாகில்	29-30
எழுக புலருமுன் ஏத்துக பொன்னடி	6
எள்ளுக்கு ளென்னெய் போல்	69
எனக்கினியான் பிறர் யாவர்க்கு மினியான்	87
என்னை யெனக் கறிவித்தா னெங்கன் குருநாதன்	1-3
என்னை யென்று லெனக்கறிவித்தவன். . . .	104

ஏ

ஏற்குமோ திருவருளுக் கேற்குமோ	197
--------------------------------------	-----

ஐ

ஐம்புலன் போம் ஆசைதனைத் தடுப்போம்	199
ஐம்புதம் நீவிரல்விர் பாங்கிமாரே	223
ஐயனே சற்குரு நாதா—உனை	41

ஓ

ஓரு சொல்லால் உளங்தூய்மையாச்சே—சிவசிவ	150
ஓரு நாமம் ஓருருவம் ஒன் றுமிலான் நல்லூரிற்	181
ஓரு பொல்லாப்பும் இல்லையென்றே உரைத்தான்	166
ஓரு பொல்லாப்பு மில்லையடா—தம்பி	207
ஓரு பொல்லாப்பு மில்லையென்பான் உண்மை முழுதும்	199-200
ஓரு பொல்லாப்பு மில்லை யென்றுரைத்தவன்	33
ஓரு பொல்லாப்பு மில்லை யென்றென் உள்ளங் குளிர்	184
ஓரு பொல்லாப்பு மில்லை யென் னும் ஓசையோடு	261
ஓரு பொல்லாப் பில்லையென ஒதும் திருவாக்கால்	155-156
ஓழுக்கம் விழுப்பந்தரும் தம்பிமாரே	66
ஓன்றென இரண்டென எண்ணவும் மாட்டேன்	120
ஓன்றெனக் கும்பிடுவாய் மனமே இந்த	174

ஓ

ஓங்கார மேடையின் மேலேறி நின்றேன்	பக்கம் 144-145
ஓடிவாடா தொண்டா ஓடிவாடா	182
ஓதிஓதி உணர்வதுங் தன்னையே	11
ஓம் சிவாய நம என்று சொல்லு.	217

க

கங்கை சடையுடைய கடவுளைக் கும்பிட்டால்	27
கடவுளை எங்கும் கண்டு களிப்பார் மெய்யடியார்கள். 202-204	
கண்டவரும் விண்ட்தில்லை விண்டவரும்	219-220
கண்டோன் று சொல்லாதே கடவுளொருவன் :	205
கண்ணலே காணே ணைத்து கண்ணுக்கு	221
கருத்தில் கருத்தாகி யிருக்கின்ற தெய்வமே	263
கருத்தில் நினைந்துருகிக் கைகூப்பும்	85
கல்லாப் பிழையும் கருதாப் பிழையும்	262

கா

காட்டகத்தே வாழுங் கருங்குயிலே—கேளாய்	123
கானுங் கண்ணிற் கலந்து நிற்பது	122
காயமே கோயில் கடிமனம் அடிமை	227
காயமொரு சித்திரக் கோயில்—அது	187
காலை எழுங்கிருந்து கைகால் முகங்கமுவி	134

கு

கும்பிடுவார் நன் மனத்தைக் கோயிலாய்	48
கும்மியடி பெண்ணே கும்மியடி	107-108
குரு பக்தியே பெரும் பேறு	146

கு

கூத்தாடுதே மனமென்ன கொடுமை	128
கூவுகுயிலே பறந்து கூவுகுயிலே	24
கூவுகுயிலே பறந்து கூவுகுயிலே	169
கூறுவார் கோடி பாவம்	209

ச

சங்கர சங்கர சம்போ - சிவ	218
சஞ்சல மிகவும் மிஞ்சதே சற்குரு நாதா	267

	பக்கம்
சற்குரு தெரிசனம் செல்வக்கிய சுகம்	259
சற்குருவைப் போற்றித் தரணியிலே சீரடியார்	216
சா	
சாந்தம் உப சாந்தம்	5
சி	
சிவ சிவ செல்வக் கணபதி ஓம் ஓம்	194
சிவதொண்டு செய்வார்க்குச் செல்வமுண்டு	28
சிவதொண்டன் நிலையத்திற் சேரீர்	180
சிவத்தைக் கண்டிடர் தீர்வது வீரமே	171
சிவ நாமஞ் சொல்லித் தெளியோமோ	46
சிவ நாம மைந்தெழுத்துஞ் சிந்தித்திடவேண்டும்	43-44
சிவ நெறிச் செல்வர் தங்கள்	226
சிவனடிக்கன்பு செய்குவர் பெரியர்	17
சிவனடியாஸரச் சிவனென்ன வணங்கும்	32
சிவனடியார்கள் சீராய் வளர்க்கும்	56
சிவனடியைச் சிந்தை செய்வோமே	152
சிவஞ்ஞருவனே திசைமுகங்களுன்	136
சி	
சீரார் இலங்கை நகர் சிறக்க வந்த செல்வமே	209-210
சீரான வடியரோடு கூடு—சிவ சிவ	206
கு	
குரியன் வருவது யாராலே	115
செ	
செய்ய மேனியனே சிவனே	270
செல்வக் குருநாதா! சிந்தை தடுமாறு தெடா	70
செல்வச் சிவதொண்டன் சீரடியார் தங்கள்	55
செல்லப்பன் என்னுங் திருவுடையான் தேரடியில்	147-148
செழும்லர்த் திருவடி தெரிசிக்கலாம்	264
சென்றன சென்றன வாழ்நாள் அனைத்தும்	14
சே	
சேவித்தும் சென்றிரங்கும் சீவன் சிவனென்று	215

சொ

	பக்கம்
சொல்லால் வருங் குற்ற மெல்லாம்	133
சொல்லு சிவமே சொல்லு சிவமே	50

த

தம்மைத் தம்மால் அறிந்த சாலப் பெரியோர்கள்	224
தன்னை அறிந்தால் தவம் வேறில்லை	132
தன்னைத் தன்னால் அறிந்திட வேண்டுமே	130

தா

தாமரையில் நீர்போற் சகத்திலே தம்பி நி	87
தாவித் தாவிச் செல்லும் மனத்தைத் தம்பி	
கேள்டா	124
தானமிடுங்கள் தவம் புரியுங்கள்	71-75

தி

திங்கட் சடையாய் எங்களையுடையாய் சிவனே ஓம்	129
திங்களுங் கங்கையும் சென்னியிற் ரூங்கிய	34
திருச்சூரம் ஐங்தெழுத்தும் வேண்டும்—வேல் வேல்	15
திருவருள் கைகூடுது சிந்தை களிக்கருது	198

து

தூண்டு சுடர்ச் சோதி தொல்லுலகில்	243-245
---------------------------------	---------

தெ

தெய்வம் எல்லோர் சித்தத்தினு முண்டு	131
தெய்வமே திருவருள் தருவாயே	266

தே

தேடித் தேடித் திரிந்தலைந்து நான்	235
தேடி நின் திருவடியை செல்வமென நாடி வந் தேன்	144
தேவாதி தேவ அடியார் இடர் பொடிபட	237
தேனுந்து முக்கனித் தீஞ்சுவையர் போலும்	94

தை

தையலார் மையலிற்றுன்மயங்கும் மாந்தர்காள்	86
---	----

தொ

பக்கம்

தொண்டர் நாங்களே—சிவ	4
தொண்டுசெய் வாருக்குண்டே—ஞானம்	103

ந

நமச்சிவாய வாழ்கவென நயங்து பாடவேண்டும்	260
நம்மிட மெல்லா நலனு முண்டு	168
நல்ல சமயம் இது தம்பி	149
நல்ல மருந்தொரு குருமருந்தை நான்	195
நல்ல மலரெடுத்து நல்லூரை நாடிப் போய்	253
நல்ல மழை பெய்யாதோ நாடு சிறவாதோ	165
நல்லூரான் கிருபை வேண்டும்—நாம் எந்நாளும்	99
நல்லூரான் திருவடியை நான் நினைத்த	234
நல்லூரைக் கும்பிட்டு நீ பாடு அதனைலே	100
நல்லூர்ப் பதிழிலே ஞான நெறி காட்ட	258
நல்லூர் வெளியிலே பொது நடம் புரிகிறுன்	114
நல்லைப் பதிக்கரசே நல்லவழி காட்டி	59
நல்லைப் பதிக்கு நேராய் நடந்து போவோம்	250

ந

நாமஞ் சொல்லுவோம்—சிவநாமம்	138
நாற்றிசையுஞ் சென்று நல்ல சிவதொண்டன்	60
நானே நீ நீயே நான்	159

நி

நித்தியம் நாம் என்று சொன்னால் நினைக்கிறே மில்லை	173
நித்தியர் நாமென் னும் நினைவு தடுமாருமற் நில்லாத நீர் சடைமேல் வைத்த நிமலை	113
	239

நெ

நேச்ததாலரன் நீள்கழல் போற்றுவார்	89-90
---------------------------------	-------

ந

பவ வருடம் மார்கழியிற் பார்தனிலே யெங்கள் பழம் பாக்கு வெற்றிலை பச்சரிசி.	65
	235

பட

	பக்கம்
பாரோடு விண்ணைய்ப் பரந்தான் கண்டாய்	272
பாரையனே கடைக்கண்ணல் பாரையனே	23
பார்பிபதெல்லாம் சிவமாகவே கண்டு	162
பார்ப்பார் பரமனீ எங்கும்	172
பாவம்போம் பொல்லாப் பழிபோகும்	81

பி

பறியென்றுன் பிறியாமற் பிறியென்றுன்	163
--	-----

பெ

பெரியதிற் பெரியது சிறியதிற் சிறியது	118
---	-----

பே

பேராயிர முடையான் பிறைசேரும் திருச் சடையான்	225
--	-----

பூரா

பொறிவழிப் புகுத்துதே பொல்லாத மனம்	260
பொறிவழியே போய்ப்புகுந்து புலம்பித்திரிவேளை	53-54

ம

மண்ணையும் விண்ணையும் மற்றுள்ளயாவையும்	37
மண்ணைடு விண்ணும் மறிகடலு மாடுமே	212
மதியும் நதியும் வைத்த சென்னியன்	79
மத்த மாமலர் வைத்த வள்ளலை	21
மருந்து கண்டேனே நல்லூரில் நான்	182-183
மறவாதே யென்றென்றும் செல்வன் மலரடியை	196

ஏட

மார்க்கம் சன்மார்க்கம்	127
மானும் மழுவுங் கரந்து மண்மிசை	31

உ

முத்திக்கு வழியை மொழியக் கேண்மோ	13
முழுவது முண்மை யெனமுன் சொன்ன	231
முழுவதும் உண்மையென்று மோனமுனி	61

யோ

பக்கம்

யோக மறியேன் யான் யோகியரையும் அறியேன்

111-112

ட

ரங்கஞன் திருவருள் தரலாகாதா—ஸ்ரீ

101

வ

வருவார் வருவார் வரம் தருவார் சுவாமி
வறுமைப் பினிக்கு மருங்தொன்றிருக்குது

161

வா

வாச மலரடி பேச இனியது
வாழ்க சிவனடி வாழ்க சிவனடி

20

179

வி

வீர மாமயி லேறும் வேலவா—

237

வே

வேடிக்கை செய்கிறுனே பரமபிதா

160

வேண்டில் வேண்டாமை-வேண்டிட வேண்டுமே

141-142

வேத சாத்திரங் கற்றிடல் இன்பமே

125

வேலைத் தூக்கி விளையாடுங் தெய்வமே

98

919

